

ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

สารนิพนธ์
ของ
นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๗.๑๑.๖๖
งานค
๒๖

ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
๒
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

๒๕๖๓, ๒๕๖๔

บทคัดย่อ
ของ
นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว

๒

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม ๒๕๔๕

h 152604

วงศ์เดือน ผ่องแผ้ว. (2545). ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย.

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียน จำแนกตามระดับชั้นปี พื้นฐานความรู้เดิม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จำนวน 191 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างระหว่างใช้ค่า t-test (for independent samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษาพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษาความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษาพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษาพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

THE SATISFACTION WITH LEARNING OF ACCOUNTING STUDENTS AT THE HIGHER
VOCATIONAL LEVEL OF PETCHABURI COMMERCIAL BUSINESS ADMINISTRATION SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
MISS. WONGDOEN PONGPAEW

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree majoring in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2002

WONGDOEN PONGPAEW. (2002). The satisfaction with Learning of accounting students at the Higher vocational Level of Petchaburi Commercial Business Administration School. Master Project, M.Ed. (Business Education) graduates school Srinakhanarinwirot University
Advisor : Assist. Prof. Supee Limthai.

The purposes of this research were to study the satisfaction with learning students at the Higher vocational of Petchaburi Commercial Business Administration School in 5 aspects namely : the curriculum, the teaching and learning , the teacher, the learning environment and the teaching media and to compare the satisfaction varied by the academic year, the background of education and the achievement of learning.

Sampling groups were students in Petchaburi Commercial Business Administration School totally 191 persons the tools in compiling the data were questionnaires in the form of 5 rating scaled checking , mean, and standard variation ,t-test were used for analyzing data.

The results are following :

1. The satisfaction of the students in overall and each aspects were at high level except the aspects of the teaching media was at a moderate level.
2. There was statistical significant difference in overall aspects at level .01 and for the aspects of curriculum ,there was statistical significant different at level .05 and for the aspects of teaching and learning ,teaching environment and teaching media, there were statistical significant different level at .01 for the satisfaction of those students with different academic year.
3. There was statistical significant difference level in overall at .01 and .05 for the aspects teaching and learning ,teaching environment for the satisfaction of those students with different background of education.
4. There was no statistical significant difference in overall aspects but for the aspects of curriculum, there was statistical significant different level at .05 for the satisfaction on of those students with different achievement of learning.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สติฐากร ชุทธิพงษ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ อาจารย์สิทธิฐากร ชูทรัพย์ ที่กรุณาาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบ พร้อมทั้งให้ความรู้ แนวคิด คำปรึกษา แนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ และอาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู - อาจารย์ โรงเรียนพนัสนิคมการเพชรรบริหารธุรกิจและวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรีทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอบคุณนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่ม try - out ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ที่กรุณาอบรมสั่งสอน สนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าเสมอมา ส่งผลให้การทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีตลอดมา

วงเดือน ผ่องแผ้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	5
X สมมติฐานของการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ.....	6
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน.....	20
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร.....	20
ด้านการเรียนการสอน.....	22
ด้านผู้สอน.....	25
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....	26
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
งานวิจัยในประเทศ.....	31
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	32
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	33
X การกำหนดประชากร.....	33
X การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
X ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	51
ความสำคัญของการวิจัย.....	51
X ประชากร.....	51
X เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
อภิปรายผล.....	54
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	57
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	61
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	75

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม	
จำแนกตามระดับชั้นปี พื้นความรู้เดิม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	39
2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียน	
สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน	40
3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียน	
สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาด้านเนื้อหาของหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ	41
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียน	
สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาด้านการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ	42
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียน	
สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้อ	43
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียน	
สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมและรายข้อ	44
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียน	
สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน โดยรวมและรายข้อ	45
8 ผลเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา	
จำแนกตามระดับชั้นปีเป็นรายด้าน	46
9 ผลเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา	
จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม เป็นรายด้าน	47
10 ผลเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา	
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายด้าน	48
11 ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษา	
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชีทั้ง 5 ด้าน	49

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนผังบริเวณโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ	29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก ทั้งทางด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเมือง สังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมไทยและการพัฒนาการศึกษาของไทย จำเป็นที่จะต้องเตรียมคนให้พร้อมให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมไทยในอนาคตได้อย่างสันติสุข การพัฒนาจึงมุ่งที่จะพัฒนาคนหรือคุณภาพของคนให้เป็นการสำคัญในการพัฒนาประเทศ (พยุหศักดิ์ จันทรสุรินทร์. 2541 : 6) ดังนั้น การจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับโลกปัจจุบัน หลักสูตรจำเป็นต้องเน้นทางด้าน การนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทยที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่า “การศึกษามุ่งพัฒนาคนให้สมดุลทั้งร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคม” ให้คนไทยมีคุณลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษาที่จักต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีที่หลากหลาย และรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมยุคข้อมูลข่าวสารและสังคมแก่การเรียนรู้และการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาให้โอกาสผู้เรียนมีบทบาทร่วมในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ (รุ่ง แก้วแดง . 2541 : 62)

ปัจจุบันรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาระดับวิชาชีพให้พัฒนาขึ้นเป็นอย่างมาก เพราะรัฐมีนโยบายที่จะพัฒนาคนในระดับกลาง เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการพัฒนาการมีอาชีพของประชาชนในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 3 (พ.ศ. 2540 - 2544) เพื่อใช้เป็นแนวทางในพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามทิศทางของแผนอุดมศึกษาระยะยาว จากกระแสการเปลี่ยนแปลงและผันผวนทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ส่งผลให้ความต้องการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงเป้าหมายการพัฒนาให้สนองความต้องการและความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2530 : 15)

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจเป็นสถาบันการศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2541 สอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ การจัดการเรียนการสอนมี 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มี 3 สาขา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาการขาย และสาขาคอมพิวเตอร์ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มี 3 สาขา คือ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การเรียนการสอนสาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2540 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและบรรจุเนื้อหาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมีการนำเอาความเจริญทางด้านเทคโนโลยีมาปรับเข้ากับการเรียนการสอน เช่น สอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เครื่องช่วยสอน ผู้สอนก็พยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การจำลองจากสถานการณ์จริง ศึกษาข้อมูลจริงจากงานบัญชีของสถานประกอบการ ตลอดจนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาการบัญชีพบว่า นักศึกษามีความสนใจในการเรียนลดลงเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากงานวิชาการและงานทะเบียนจากสถิติปี 2542 มีนักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชีจำนวน 267 คน ในปี 2543

มีนักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชีจำนวน 245 และในปี 2544 มีนักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชีจำนวน 191 คน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ว่าเมื่อนักศึกษาได้เข้ามาเรียนแล้วได้รับความพึงพอใจในการเรียนมากน้อยเพียงใด ทั้งในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี พื้นฐานความรู้เดิมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ให้สามารถแก้ไขปัญหาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในสาขาวิชาการบัญชีได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 – 2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2544 ใน 5 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
- 1.2 ด้านการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านผู้สอน
- 1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
- 1.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นนักศึกษาระดับ ปวส. 1

จำนวน 69 คน และที่เป็นนักศึกษาระดับ ปวส. 2 จำนวน 122 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 191 คน และใช้ประชากรทั้งหมดนี้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกเป็น

3.1.1 ระดับชั้นปี ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.1.1 ปวส.1

3.1.1.2 ปวส. 2

3.1.2 พื้นฐานความรู้เดิม ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.2.1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

3.1.2.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

3.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือความคิดที่ดีที่เป็นไปตามคาดหวังโดยได้รับการสนใจทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ในการดำเนินการเรียนการสอนสาขาวิชาการบัญชี ทำให้นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีความเจริญงอกงามทุกด้าน กระตือรือร้นในการเรียน มีความสนใจต่อกระบวนการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหา ความต่อเนื่องของเนื้อหารายวิชา ความเหมาะสม และทันสมัย การจัดลำดับของเนื้อหาวิชา ความยากง่าย

1.2 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ระยะเวลาในการเรียน และการวัดผลประเมินผล ด้วยวิธีการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน การเก็บคะแนนจากการสอนในแต่ละบทเรียน

1.3 ด้านผู้สอน หมายถึง ความพึงพอใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบหน้าที่ พฤติกรรมการสอนของครู ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ประสิทธิภาพในวิชาชีพครู ตลอดจนบุคลิกภาพของครูผู้สอน

1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการภายในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอน

1.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน วิธีการสอนประกอบ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับการใช้สอน ซึ่งส่งผลทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพดี

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

3. พื้นฐานความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ที่นักศึกษาได้ศึกษาจนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรก่อนที่จะมาศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยแบ่งเป็น

3.1 สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งเป็นหลักสูตรวิชาชีพเบื้องต้นที่จัดการเรียนการสอนให้กับผู้ที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า

3.2 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอน ในระบบการศึกษาแบบปกติตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้วิธีการเรียนในชั้นเรียนและเปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1) จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

4. สาขาวิชาการบัญชี หมายถึง กลุ่มวิชาบัญชีของผู้เรียนทางด้านการบัญชีต่าง ๆ ได้แก่ การบัญชีการเงิน การบัญชีทรัพย์สิน การบัญชีหนี้สินและทุน การบัญชีขั้นสูง และการบัญชีต้นทุน เป็นต้น

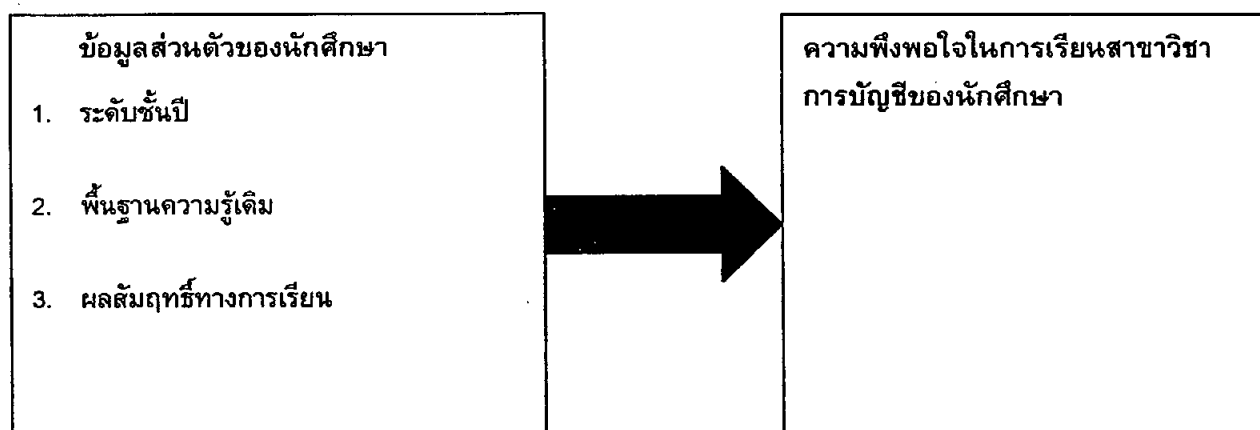
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมของทุกรายวิชาที่เรียนรวมกันในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โดยแบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ระดับดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00–2.99
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 – 4.00

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน และรายด้าน แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีทั้ง 5 ด้านและรายด้าน แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
3. ความหมาย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนสาขาวิชาการบัญชี
 - 4.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร
 - 4.2 ด้านการเรียนการสอน
 - 4.3 ด้านผู้สอน
 - 4.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 4.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ประวัติโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ (Petchaburi Commercial Business Administration School) ใช้อักษรย่อว่า พ.บ.บ. ได้เปิดทำการสอนตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2541 โดยนางอารี ศรีสม เป็นผู้รับใบอนุญาต ขออนุญาตจัดตั้งในเนื้อที่ 25 ไร่ 2 งาน 85 ตารางวา ซึ่งตั้งอยู่ ณ 199/2 หมู่ 2 ตำบลธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี มีนายนิพนธ์ บัวมณี เป็นผู้จัดการและนางอารี ศรีสม เป็นครูใหญ่ ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2541 – 31 ตุลาคม 2541 ต่อมาโรงเรียนได้ขออนุญาตนายสมาน สรรพคุณ เป็นครูใหญ่

โรงเรียนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2541 โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2541 ในอัตราความจุ 1,530 คน เปิดสอนในระดับ ปวช. , ปวส. ประเภทพาณิชยกรรม 3 สาขา ได้แก่ สาขาการบัญชี สาขาการตลาด และวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยในปีการศึกษา 2541 เปิดสอนระดับ ปวส. ปีที่ 1 มี นักศึกษา 260 คน ครู 17 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 2 คน นักการ 1 คน คนยาม 1 คน

พ.ศ.2541 โรงเรียนสร้างอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็กอีก 1 หลัง 4 ชั้น ห้องเรียน 20 ห้องเรียน ชั้นล่างห้องโถงกลางขนาด 4 ห้องเรียน เป็นห้องสมุดและห้องพยาบาล ส่วนสำนักงานใช้ห้องมุขชั้นล่างด้านซ้ายของอาคารเป็นสำนักงาน ด้านหลังอาคารเรียนเป็นห้องสุขาชาย 5 ห้อง ปัสสาวะ 5 ห้อง สุขาหญิง 8 ห้อง ในตัวอาคารเรียนด้านบันไดทางขึ้นลง มีห้องส้วมชั้นล่างข้างละ 4 ห้อง และชั้น 2 ชั้น 3 และชั้น 4 มีห้องส้วม ด้านละ 1 ห้อง ส่วนโรงอาหารเป็นเอกเทศ ตั้งอยู่ด้านขวาของอาคาร เป็นอาคารคอนกรีตชั้นเดียวโล่ง ไม่มีฝา มีห้องขายของ 8 ห้อง ความจุ 600 คน และจัดทำสนามวอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ บาสเกตบอล เป็นสนามคอนกรีตเสริมเหล็กด้านหน้าอาคารเรียนหลังที่ 1 และทำถนนคอนกรีตด้านหน้าอาคารหลังที่ 1 สู่ทางออกโรงเรียน

พ.ศ. 2542 มีนักศึกษาจำนวนมากขึ้นถึง 619 คน โรงเรียนได้สร้างอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 1 หลัง 3 ชั้น ชั้นที่ 3 3 ห้อง ชั้นที่ 2 3 ห้อง แต่ละชั้นมีห้องส้วม ชั้นล่าง 3 ห้อง ชั้น 2 และ ชั้น 3 ชั้น

ละ 1 ห้อง ชั้นล่างเป็นอาคารสำนักงานและสร้างหอประชุม คอนกรีตเสริมเหล็ก 1 หลังทางด้านทิศใต้ โดยด้านหลังหอประชุมเป็นห้อง 2 ชั้น ชั้นบนเป็นห้องประชุม 1 ชั้นล่าง (ด้านใน) เป็นห้องส้วมหญิง 4 ห้อง ชั้นล่างด้านนอก เป็นห้องส้วมชาย 3 ห้อง และที่ปัสสาวะชาย 5 ที่ ห้องประชุมสามารถจุคนได้ 2,800 คน และจัดถมดินบริเวณสนามเติมพื้นที่เป็นสนามฟุตบอล และใช้แข่งขันกรีฑา โรงเรียนบรรจุครูเพิ่มอีก 2 คน

พ.ศ.2543 มีนักศึกษาเพิ่มเป็น 754 คน บรรจุครูเพิ่มอีก 5 คน เจ้าหน้าที่ธุรการอีก 1 คน โรงเรียนได้สร้างอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 ชั้น อยู่ระหว่างโรงอาหารและอาคารเรียนหลังที่ 1 เป็นห้องเรียนขนาดใหญ่จุคนได้ห้องละ 80 คน ชั้นที่ 2 2 ห้อง ชั้นที่ 3 2 ห้อง เป็นห้องปรับอากาศทั้งหมด ส่วนชั้นล่างเป็นห้องโถง จุคนได้ 250 คน เป็นห้องประชุม 2 และโรงเรียนได้สร้างส้วมหลังอาคารที่สร้างใหม่นี้ ที่ปัสสาวะชาย 5 ที่ห้องส้วมหญิง 6 ห้อง และยังได้สร้างส้วมอีก 1 หลัง ต่อจากหอประชุมด้าน 2 ชั้น จำนวน 10 ห้อง เพื่อรองรับผู้มาใช้หอประชุมจำนวนมาก ๆ

ด้านหลังโรงอาหาร โรงเรียนได้จัดก่อผนังด้านริมคลอง โดยด้านหน้าเป็นเหล็กตัดสามารถเป็นโรงพัสดุได้ และได้ขุดคลองบริเวณซัดรั้วด้านทิศใต้และตะวันออก เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้และเลี้ยงปลา พร้อมกับทำรั้วคอนกรีตด้านทิศตะวันออกเพื่อให้สะดวกต่อการดูแลทรัพย์สินและความปลอดภัยของนักศึกษา

พ.ศ.2544 โรงเรียนได้สร้างบ้านพักนักเรียนโรง 1 หลังชั้นเดียว ด้านหลังหอประชุมติดกับคลองในโรงเรียนเพื่อให้พนักงานโรงที่ไม่มีที่พัก ได้อาศัยพักขณะปฏิบัติหน้าที่และสร้างศาลาที่พักด้านหน้าหอประชุม 5 ห้อง และด้านหลังหอประชุม ริมคลอง 1 หลัง เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์ในการพักผ่อนแยกกลุ่มปฏิบัติการ โดยทำถนนเทคอนกรีตหน้าหอประชุมโดยตลอด บรรจบกับถนนด้านหน้าโรงอาหารและด้านหน้าอาคารเรียน ทั้ง 3 หลัง

โรงเรียนได้จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ในการเปิดสอนปริญญาโท (ภาคพิเศษ) การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกธุรกิจศึกษากับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเปิดสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ใช้ห้องประชุม 1 (ห้องปรับอากาศ) ชั้น 2 เป็นห้องเรียน มีนักศึกษารุ่นที่ 1 จำนวน 47 คน และปีการศึกษา 2543 รุ่นที่ 2 จำนวน 51 คน ปีการศึกษา 2544 รุ่นที่ 3 จำนวน 30 คน ส่วนระดับปริญญาตรี (ภาคสมทบ) บริหารธุรกิจ (บธ.บ.) หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกการบัญชี การตลาด ก็ได้จัดทำโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเช่นเดียวกัน โดยอนุมัติตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 แต่ระยะเวลาในการดำเนินการน้อยผู้สมัครเข้าเรียนมีไม่มาก จึงต้องชลอโครงการ และมาเปิดรับสมัครและเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 วิชาการบัญชี 54 คน วิชาเอกการตลาด 19 คน รวม 73 คน เรียนวันศุกร์ วันเสาร์ และวันอาทิตย์เต็มเวลาทั้ง 2 โครงการเป็นการบริการคนในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดใกล้เคียง ได้มีโอกาสศึกษาต่อสูงขึ้น ทำให้ครูของโรงเรียน และนักศึกษาของโรงเรียนได้รับประโยชน์โดยตรงสำหรับคนที่เข้าศึกษาต่อ

โรงเรียนมีคณะกรรมการโรงเรียน 2 คณะ คือ คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งทั้ง 2 คณะจัดตั้งตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีทั้งผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ทรงคุณวุฒิการศึกษา ศิษย์เก่า ผู้นำท้องถิ่น ผู้ปกครองนักศึกษา ตัวแทนกระทรวงศึกษาธิการเข้ามาเป็นกรรมการ

โรงเรียนได้เปิดรับนักศึกษาชายและหญิง แบบสหศึกษา ระดับ ปวส. โดยรับสมัครจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ม.6 หรือเทียบเท่า เข้าเรียน 2 ปี โดยผู้สำเร็จ ม.6 จะต้องเรียนเพิ่มในภาคฤดูร้อนด้วยเปิดเรียนวันจันทร์ – วันศุกร์ ในวันราชการ ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ค่าเล่าเรียนเก็บภาคเรียนละ 6,535 บาท หรือปีละ 13,070 บาท

โรงเรียนคำนึงถึงความสะดวกสบายและผลที่จะเกิดกับผู้เรียน ได้ติดตั้งเครื่องปรับอากาศที่เรียนคอมพิวเตอร์ทั้ง 3 ห้อง และติดตั้งเครื่องปรับอากาศห้องประชุม 1 (ชั้น 2) หอประชุมห้องเรียน ชั้น 2 และชั้น 3 ของอาคารเรียน 3 และใช้เป็นห้องเรียนระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

ศรินทรวิโรฒ ตามโครงการความร่วมมือระดับปริญญาตรี – ระดับบัณฑิตศึกษา โดย รศ.ดร.สุนทนา พรหมบุญ อธิการบดี ได้มาเป็นประธานเปิดป้าย

ตราโรงเรียนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนได้กำหนดเป็นรูปวงกลม 2 วงซ้อนกัน ภายในวงกลมซ้อนกัน ด้านบน มีข้อความ “ร.ร.พัฒนการเพชรรูปรบริหารธุรกิจ” ด้านล่างภายในวงกลมซ้อนกันมีข้อความ “อ.เมือง จ.เพชรบุรี” ส่วนตรงกลางวงกลมวงใน เป็นรูปเพชร (เพชรบุรี) ด้านบนเพชรเป็นวงกลมเล็ก ซึ่งภายในวงกลมเล็กมีเส้นน้ำทะเล และมีเรือสำเภาบนน้ำทะเล มีความหมายการค้า ซึ่งตรงกับวิชาชีพที่โรงเรียนเปิดสอนด้าน พาณิชยกรรม

ปรัชญาของโรงเรียน “มีความรู้ คู่คุณธรรม ชี้นำอาชีพ” โดยระดับพลังสมองจากคณะครู นักศึกษา ผู้ปกครองนักศึกษา โดยวิธีการประกวด ซึ่งผู้ชนะประกวด ได้แก่ นายสุกิจ บัณฑิตศักดิ์ พนักงนองค์กรการ โทรศัพท์ ซึ่งเป็นครูพิเศษโรงเรียนพัฒนการเพชรรูปรบริหารธุรกิจ โดยตรงกับจุดประสงค์การตั้งโรงเรียนเพื่อ มุ่งหวังให้นักศึกษามีความรู้ในทางทฤษฎีและปฏิบัติ ยึดมั่นคุณธรรม นำชีวิตและรู้จักเลือกอาชีพเพื่อการมีงานทำที่ดี

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาการบัญชี

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพตามความต้องการของ ตลาดแรงงานทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ สามารถถ่าย โอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียนและท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมพัฒนา หลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นนั้น

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีพ การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในวิชาชีพระดับความชำนาญเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางาน อาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้เจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถ ทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกาย ใจสมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่งๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด

2.2 ในกรณีเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอื่น ๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาก่อนแล้ว หรือผลที่ขอโอนผลการเรียน

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

1.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

1.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 - 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 32 - 48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36 - 54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

1.3 การฝึกงานหรือการทำโครงการ หรือทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต

4. โครงการ

โครงการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวด วิชา ต้องศึกษารายวิชาในหมวดต่างๆ ไม่น้อยกว่า 89 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน		18 หน่วยกิต
4.2 หมวดวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	61 หน่วยกิต
4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน (12 หน่วยกิต)		
4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ (15 หน่วยกิต)		
4.2.3 วิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต)		
4.2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)		
4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	10 หน่วยกิต
	รวมไม่น้อยกว่า	89 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภท

5. ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพ อีกระยะอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในช่วงระยะเวลาใดก็ตาม ตามความเหมาะสมตั้งแต่ประกาศผล สอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไปถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในภาคเรียนปกติให้เพิ่มเวลาเรียนต่อ สัปดาห์ของรายงานวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

5.3 สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่จะประสงค์จะทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพทำในภาคเรียนที่ 4

5.4 การตัดสินใจผลการเรียนและกำหนดให้ระดับผลการเรียนปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. เกณฑ์การเข้าเรียน

พื้นฐานความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชา และสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา การเรียนรายวิชาปรับ พื้นฐานวิชาชีพ เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

7. การประเมินผลการเรียน

เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมิน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น สูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2540

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีครบตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

8.3 ได้ค่าระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

8.4 สำหรับนักศึกษาในระบบทวิภาคีต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

9.1 ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิก สาขาวิชา ประเภทวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

9.2 อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้ว ให้นำเสนอกระทรวงศึกษาธิการทราบ

10. การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

จุดประสงค์สาขาวิชาการบัญชี

1. เพื่อให้ทราบหลักการและเทคนิคของการบันทึกที่มีระบบซับซ้อนยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านบัญชีในเชิงวิเคราะห์ วางแผนและจัดระบบบัญชีให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจนั้น ๆ
3. เพื่อให้มีพื้นฐานของประสบการณ์ในงานอาชีพด้านการบัญชีอย่างมีคุณธรรม รอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่
4. มีคุณธรรม ระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณของนักบัญชีและหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคม

ความหมาย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่ทำการศึกษาดังนี้

คำว่า พอใจ ตามคำจำกัดความ ของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 557) หมายถึง สมใจ ชอบใจ เหมาะ

สมิท (Smith. 1958 : 27) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคลให้น้อยลงได้ ถ้ามีความเครียดมากก็จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อการกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้

วีรูม (Vroom. 1954 : 99) กล่าวว่า ทศนคติ และความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้ หมายถึง ผลที่ได้จากที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทศนคติด้านลบ แสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจนั้นเอง

ทิฟฟิน และแมคโครมิด (ทิฟฟิน นานิมิตรุ่ง. 2544 อ้างอิงจาก Tiffin and Mc Cormic.1965) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ และสิ่งจูงใจ และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

เดวิส (Davis. 1967 : 81) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกาย และจิตใจได้รับการตอบสนอง พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่สมดุลในร่างกาย เมื่อสามารถจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวออกไปได้ มนุษย์ย่อมจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ต้องการ

ความพึงพอใจ (satisfaction) ตามคำจำกัดความของพจนานุกรมทางด้านจิตวิทยา (1965 : 437) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ที่มารับบริการต่อสถานบริการตามประสบการณ์ที่ได้รับ จากการเข้าไปติดต่อขอรับบริการในสถานนั้น ๆ

วอลแมน (ทิฟฟิน นานิมิตรุ่ง. 2544; อ้างอิงจาก Wolman. 1973 : 283) กล่าวว่า ความพึงพอใจ ตามคำจำกัดความของพจนานุกรมทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ หมายถึง เป็นสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอึดอเมใจเมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง

กู๊ด (ทิฟฟิน นานิมิตรุ่ง. 2544; อ้างอิงจาก Good.1973 : 320) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า สภาพหรือระดับความพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและทัศนคติของบุคคล

เชลลี (Shelly. 1975) ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก เป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนั้นเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ และความสุขนี้ สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์มักได้แก่ ทรัพยากร หรือสิ่งเร้า การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือ การศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจและความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดขึ้นได้มากที่สุดเมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างจำเป็นที่ต้องการครบถ้วน

พาวเวลล์ (Powell.1983 : 17 – 18) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข สนุกสนาน ปราศจากความรู้สึกที่เป็นทุกข์ ทั้งนี้ จะหมายถึง ความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของตนต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี และเกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของบุคคล และการได้รับการตอบสนองในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น

วูดไซด์, เฟรย์ และดาลี (Tylor. 1997 : 224; citing Woodside, Frey and Daly. 1989 : 5 – 17) ได้ให้คำจำกัดความของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติของผู้รับบริการที่ตอบสนองต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการบริการ ซึ่งคำจำกัดความนี้สอดคล้องกับสาลี่ เปลี่ยนบางช้าง (2524 : หน้า 547) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจเกี่ยวข้องกับทัศนคติของคนซึ่งมีประสบการณ์กับระบบการให้บริการทางการแพทย์

ชาปฟิน (Chaphin. 994 : 256) กล่าวว่า ความพึงพอใจ ตามคำจำกัดความของพจนานุกรมทางด้านจิตวิทยา หมายถึง เป็นความรู้สึกในขั้นแรกเมื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายโดยมีแรงกระตุ้น

ฟาริดา อิบราฮิม (2530 : 29) กล่าวว่า การวัดคุณภาพการพยาบาลจะวัดโดยตรงจากผู้รับบริการ ถ้าเป้าหมายของการรับบริการตรงกับเป้าหมายของการให้บริการพยาบาล ผู้รับบริการย่อมเกิดความพึงพอใจ ดังนั้น ความพึงพอใจของผู้รับบริการจึงเป็นสิ่งที่วัดคุณภาพการพยาบาลอย่างหนึ่ง

ชรีณี เทชจินดา (2530) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

กล่าวโดยสรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึงสิ่งที่บุคคลเกิดความสบายใจ เมื่อได้ผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองให้เกิดเป็นความรู้สึกที่ดี ที่ชอบที่ประทับใจ ที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ เมื่อพอใจแล้วก็แสดงออกทางพฤติกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้เกิดความรักหรือมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนั้น บุคคลจะเกิดความพึงพอใจนั้นจะต้องมีความสนใจให้เกิดขึ้น

กิติมา ปรีดีดิลก (สุรพล เย็นเจริญ.2543 ; อ้างอิงจาก กิติมา ปรีดีดิลก. 2529 : 155) กล่าวถึงความหมายของการสนใจ สรุปได้ว่า การสนใจ คือ การชักจูงใจให้บุคคลปฏิบัติหรือชักจูงให้สมาชิกเกิดความพอใจที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (สรุปผล เียนเจริญ. 2543 ; อ้างอิงจาก สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. 2530 : 9) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจโดยสรุปเนื้อความมาจากแนวคิดของ เวลสนิค (Zalesnich) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากการตอบสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 อย่าง ดังนี้

1. ความต้องการภายนอก หรือความต้องการทางกายภาพ เช่น ความสะอาดสบายในสถานที่ทำงาน ความมั่นคงในหน้าที่การงาน การได้ทำงานที่ตนถนัด เป็นต้น

2. ความต้องการภายนอก หรือความต้องการทางจิตใจ เช่น ความเป็นเพื่อน การเป็นที่ยอมรับและได้รับความไว้วางใจจากผู้ร่วมงาน การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เป็นต้น

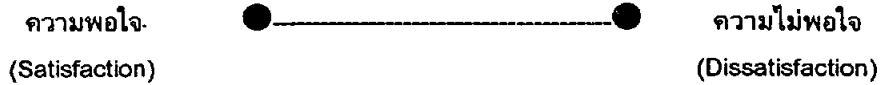
ความต้องการของคนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ยากที่จะกำหนดลงไปตามตัวได้ การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ ฯลฯ ซึ่งมีได้ยังคงที่ รวมกับสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเช่นกัน

เฮอรัลเบิร์ก (กรองแก้ว อยู่สุข . 2535 : 76 – 79 ; อ้างอิงจาก Herzberg. 1959 : 60 – 65) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจคนในการทำงาน โดยที่เขาและคณะเพื่อนร่วมงานที่สถาบันจิตวิทยาบริการแห่งพิตสเบิร์ก (Psychological Service of Pittsburgh) ได้สัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี 200 คน จากธุรกิจและอุตสาหกรรม 11 แห่ง ณ เมืองพิตสเบิร์กคำถามที่เขาใช้ในการสัมภาษณ์นั้นเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้คนงานพอใจและมีความสุขในการทำงานและเป็นสิ่งที่คนงานไม่พอใจและไม่มีความสุขในการทำงาน จากการวิเคราะห์คำตอบที่ได้รับ Herzberg ได้ข้อสรุปว่า คนเรามีความต้องการที่แยกออกจากกันโดยอิสระอยู่ 2 ประเภท แต่ละประเภทมีผลต่อพฤติกรรมของคนในทางที่ต่างกันคือ เมื่อคนรู้สึกไม่พอใจในงาน เขาจะมองในเรื่องสภาพแวดล้อมของงานที่เขาทำ และเมื่อเขารู้สึกพอใจในงาน เขาจะมองในเรื่องของงานที่เขาทำ Herzberg ให้ชื่อความต้องการประเภทแรกว่า ปัจจัยอนามัยหรือการรักษา ที่ให้ชื่อว่า "อนามัย" ก็เพราะเป็นปัจจัยที่กล่าวถึงสภาพแวดล้อมของการทำงานและสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการป้องกันมิให้เกิดความไม่พอใจ ส่วนที่เรียกว่า "การบำรุงรักษา" ก็เพราะปัจจัยกลุ่มนี้มิได้ทำให้เกิดความพอใจโดยสมบูรณ์ เป็นแต่เพียงให้คนยังยอมทำงานต่อไปเท่านั้น ปัจจัยกลุ่มที่สองนั้น Herzberg เรียกว่า ปัจจัยจูงใจ ด้วยเหตุที่เป็นสิ่งจูงใจคนให้เต็มใจและตั้งใจทำงานได้ดีขึ้นกว่าเดิม

Herzberg มีความเห็นว่าสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความพอใจ (satisfaction) ไม่ใช่ความไม่พอใจดังที่เชื่อกันแต่เดิมการจัดสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พอใจออกไปได้ไม่จำเป็นว่าจะทำให้เกิดความพอใจขึ้นมาแทนที่ เป็นแต่เพียงทำให้เป็นกลาง ก็คือ ยังยินดีที่จะทำงานต่อไปอย่างเดิมเท่านั้น Herzberg ให้ความเห็นว่า สิ่งตรงกันข้ามกับความไม่พอใจ คือ ไม่มีความไม่พอใจ

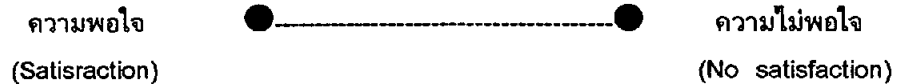
ภาพแสดงแนวความคิดเกี่ยวกับความพอใจ – ไม่พอใจ

ความคิดดั้งเดิม

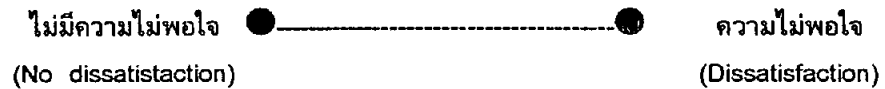
ความคิดใหม่ของ Herzberg

ปัจจัยจูงใจ

ความคิดใหม่ของ Herzberg

ปัจจัยอนามัย

แนวความคิดของ Herzberg นี้ แยกสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจกับสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พอใจในงานออกจากกันอย่างเห็นได้ชัดเจน การลดสิ่งที่ทำให้ไม่พอใจสามารถทำให้เกิดความสงบในองค์กรได้ และอาจสร้างแรงจูงใจได้บ้างเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่จูงใจโดยตรง ปัจจัยทั้ง 2 กลุ่มของ Herzberg นั้นมีดังนี้

ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factor)	ปัจจัยจูงใจ (Motivators)
1. นโยบายและการบริหารงาน 2. วิธีการบังคับบัญชา 3. สภาพการทำงาน 4. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร 5. ค่าจ้าง สถานภาพ และความปลอดภัยในการทำงาน	1. ความสำเร็จในการทำงาน 2. การยอมรับนับถือ 3. งานที่ท้าทาย 4. ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น 5. ความก้าวหน้า 6. ความเจริญเติบโตขององค์กร

สำหรับปัจจัยอนามัยนั้นจะเห็นว่ามิได้เป็นส่วนภายในของตัวงาน แต่จะเกี่ยวข้องและมีผลต่อการปฏิบัติงาน Herzberg ให้ชื่อว่า อนามัย ซึ่งมีความหมายไปในเชิงการแพทย์ คือ เป็นการป้องกันมิให้เกิดผลเสียหายน และ Herzberg ยังพบว่าปัจจัยกลุ่มนี้ไม่สามารถจะจูงใจให้เกิดความพอใจจนถึงกับเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนได้ เป็นแต่เพียงช่วยส่งเสริมแรงจูงใจให้ได้ผลและช่วยป้องกันมิให้คนเกิดความไม่พอใจในการทำงานมากขึ้นจนทำให้เกิดความสูญเสียในการปฏิบัติงานเท่านั้น ส่วนปัจจัยจูงใจนั้นก็คือ สิ่งที่ทำให้คนงานเกิดความพอใจและเต็มใจที่จะทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง การวิจัยในเรื่องของทฤษฎีสองปัจจัยนี้ได้ขยายตัวออกไปในกลุ่มนักวิทยาศาสตร์ นักบัญชี และพนักงานอื่น ๆ ทุกระดับขององค์กร ตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงลงไปจนถึงคนงานที่จ้างรายชั่วโมงด้วย

สรุปทฤษฎีของ Herzberg ได้ว่า ผู้บริหารต้องทำทั้งสองประการ คือ พยายามลดความไม่พอใจโดยใช้ปัจจัยภายนอก และใช้ปัจจัยจูงใจไปพร้อม ๆ กัน จึงจะเกิดประโยชน์ต่อการ

อนันต์ คงจันทร์ (2532 : 4 – 6) ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่องานของคนงานหญิงในอุตสาหกรรมทอผ้าในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2532 นี้เองพบว่า คนงานหญิงมีความพอใจต่อเพื่อนร่วมงาน การดูแลของหัวหน้าและตัวงานที่ทำเรียงตามลำดับ ส่วนประกอบของงานที่ทำให้คนงานไม่พอใจมากที่สุด คือ ค่าตอบแทนรองลงไปคือ สวัสดิการ โดยมีคนงานหญิงจำนวนประมาณ 20% ของจำนวนคนงานที่สอบถามทั้งหมด 135 คน จาก 27 โรงงาน ที่แสดงความไม่พอใจในรายได้ที่ได้รับอยู่ในปัจจุบัน และปัจจัยที่คนงานหญิงเหล่านั้นให้ความสำคัญว่ามีอิทธิพลต่อการจูงใจในการทำงาน ได้แก่ เงินเดือน งานที่ทำ เพื่อนร่วมงาน การดูแลของหัวหน้าและสวัสดิการ ตามลำดับ ส่วนนายจ้างให้ความเห็นว่าเงินเดือนและงานที่ทำเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจูงใจการทำงานของคนงาน ซึ่งก็สอดคล้องกับทัศนคติของคนงานหญิงการที่บุคคลจะมีทัศนคติต่องานที่เขาทำในด้านบวกหรือด้านลบนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความพอใจในงาน (Job Satisfaction)
2. ความต้องการเข้ามามีส่วนร่วม (Job Involvement)
3. ความผูกพันกับองค์การ (Organizational Commitment)

ความพอใจในงาน (Job Satisfaction) หมายถึง ทัศนคติโดยทั่วไปของพนักงานที่มีต่องานของเขา ถ้าเขาได้รับการปฏิบัติที่ตอบสนองความต้องการของเขาตามสมควร เช่น สภาพการทำงานมั่นคงปลอดภัย ได้เงินเดือนค่าจ้างตอบแทนพอกับการยังชีพ สวัสดิการดี ฯลฯ จะทำให้พนักงานพอใจและมีความรู้สึก (ทัศนคติดี) ที่ดีต่อองค์การ ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงทัศนคติก็ต้องนึกถึงความพอใจ – ไม่พอใจในงาน ซึ่งมีความหมายกว้างมากยากจะวัดได้ วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะทำให้ฝ่ายบริหารทราบถึงทัศนคติที่ดีของพนักงานก็คือ ถามตัวพนักงานโดยตรงเลยว่าเขาพอใจหรือไม่ในงานที่เขากำลังทำอยู่ หรือออกแบบสอบถามอย่างง่าย ๆ ให้เขาตอบโดยให้จัดลำดับสิ่งที่เขาพอใจหรือให้ความสำคัญมากน้อย เช่น ลักษณะงานที่ทำ ค่าจ้าง สวัสดิการ สภาพการทำงาน บรรยากาศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรู้สึกของพนักงานที่มีต่อสภาพแวดล้อม หัวหน้า และเพื่อนร่วมงาน นโยบายการจัดการหรือการบริหารขององค์การ ฯลฯ เป็นต้น และจากคำตอบนี้เราก็คงพอที่จะวัดความพอใจหรือไม่พอใจในงานของพวกเขาได้

ความต้องการมีส่วนร่วม (Job Involvement) เมื่อทัศนคติของพนักงานพอใจอยู่ในระดับหนึ่งแล้ว ทางฝ่ายบริหารก็ยังตอบสนองความต้องการในลำดับขั้นต่อไปอีก เช่น มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล วิธีการปกครองบังคับบัญชาที่มีประสิทธิภาพและยุติธรรม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะทำให้พนักงานทวีความพอใจจนกระทั่งเกิดความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในองค์การ นักพฤติกรรมศาสตร์เชื่อว่า ถ้าพนักงานให้ความสำคัญและเต็มใจเข้ามามีส่วนร่วมมากจะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น จำนวนคนที่ลาออกจากงานและมาทำงานสายน้อยลง

ความผูกพันกับองค์การ (Organizational Commitment) “ให้” พนักงานมากขึ้นไปอีก เช่น ช่วยทำให้เขาทำงานได้สำเร็จเป็นที่ยกย่องนับถือ เจริญในหน้าที่การงาน และตัวองค์การเองก็เจริญเติบโต ซึ่งทำให้พนักงานมีหน้ามีตาด้วย พนักงานก็จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์การถึงขนาดมีความจงรักภักดี (loyalty) และเกิดความผูกพันต้องการที่จะเห็นองค์การบรรลุเป้าหมาย และแม้เมื่อองค์การกำลังอยู่ในฐานวิกฤติอันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจตกต่ำ ฯลฯ ก็จะพยายามช่วยกันแก้ไขปัญหามา ไม่คิดจะลาออกไปหางานใหม่ เช่นนี้เป็นต้น

จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่า อันที่จริงแล้วทัศนคติทั้งสามประเภทมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะถ้าบุคคลมีความพอใจในงาน เขาก็จะมีความกระตือรือร้นในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมและเต็มใจที่จะทำงานให้ดีที่สุด และก็จะมีความผูกพันและรักใคร่ที่จะเห็นความก้าวหน้าขององค์การ ในสมัยก่อนเราวัดทัศนคติของบุคคลในองค์การด้วยความพอใจในงาน (Job Satisfaction) แต่อย่างเดียวนั้น แต่ในปัจจุบันนี้เราได้หันมาเอาใจใส่ในเรื่อง

ความต้องการมีส่วนร่วม (Job Involvement) และความผูกพันของบุคคลต่อองค์กร (Organizational Commitment) มากขึ้นกว่าเดิม และการที่ฝ่ายบริหารได้ทราบถึงทัศนคติเหล่านี้จะทำให้เป็นประโยชน์ในการคาดคะเนพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในองค์กร เช่น ความสามารถในการผลิต การขาดงาน การมาทำงานสาย การลาออกของพนักงาน ฯลฯ อีกด้วย

วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างสภาพจิตใจกับผลการเรียนจุดที่น่าสนใจจุดหนึ่ง คือ การสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่เด็กทุกคน ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้แนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้

สกินเนอร์ (วันทยา วงศ์ศิลปกรมย์, 2533 : 9 ; อ้างอิงจาก Skinner, 1971 : 1 – 63, 96 – 120) มีความเห็นว่าการปรับปรุงพฤติกรรมของคนไม่อาจทำได้โดยเทคโนโลยีทางกายภาพและชีวภาพเท่านั้น แต่ต้องอาศัยเทคโนโลยีของพฤติกรรม ซึ่งเขาหมายถึง เสรีภาพ และความภาคภูมิใจ จุดหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา คือ การทำให้คนมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน เสรีภาพและความภาคภูมิใจเป็นผลของการนำไปสู่ความเป็นคนดังกล่าวนั้น

เสรีภาพ มีความหมายตรงข้ามกับการควบคุม แต่เสรีภาพในความหมายของสกินเนอร์ไม่ได้ หมายถึง ความเป็นอิสระจากการควบคุมหรือความเป็นอิสระจากสิ่งแวดล้อม แต่หมายถึง ความเป็นอิสระจากการควบคุมบางชนิดที่มีลักษณะแข็งแกร่ง นั่นไม่ได้หมายถึงการทำงานหรือหนีจากสิ่งแวดล้อม แต่เป็นการวิเคราะห์และเปลี่ยนหรือปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้แก่สิ่งแวดล้อมนั้น โดยทำให้อำนาจการควบคุมอ่อนตัวลงจนบุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนมิได้ถูกควบคุมหรือต้องแสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่เนื่องมาจากการควบคุมกดดันภายนอกบางอย่าง บุคคลควรได้รับการยกย่องยอมรับในผลสำเร็จของการกระทำ กาดควรเป็นที่ยกย่องยอมรับเป็นความภาคภูมิใจ ความภาคภูมิใจเป็นคุณค่าของมนุษย์ แต่การกระทำที่ควรได้รับการยกย่องยอมรับมากเท่าไร จะต้องเป็นการกระทำที่ปลอดจากการบังคับหรือสิ่งควบคุมใด ๆ มากเท่านั้น นั่นคือ สัดส่วนปริมาณของการยกย่องยอมรับที่ให้แก่การกระทำ จะเป็นส่วนกลับกับความเด่นหรือความสำคัญของสาเหตุที่จูงใจให้เขากระทำ

สกินเนอร์ ได้อ้างคำกล่าวของ จาค รูสโซ (Jean – Jacques Rousseau) ที่แสดงความคิดในแนวเดียวกันจากหนังสือ “เอมิล” (Emile) โดยได้ให้ข้อคิดแก่ครูว่าจงทำให้เด็กเกิดความเชื่อว่า เขาอยู่ในความควบคุมของตัวเอง แม้ว่าผู้ควบคุมที่แท้จริงคือ ครู ไม่มีวิธีการใดที่ไปกว่าการให้เขาได้แสดงด้วยความรู้สึกว่า เขามีอิสระ เสรีภาพ ด้วยวิธีนี้คนจะมีกำลังใจด้วยตัวเอง ครูควรปล่อยให้เด็กได้ทำเฉพาะในสิ่งที่เขาอยากทำ แต่เขาควรจะทำเฉพาะสิ่งที่ครูต้องการให้เขาทำเท่านั้น

แนวคิดของสกินเนอร์ สรุปได้ว่า เสรีภาพนำไปสู่ความภาคภูมิใจ และความภาคภูมิใจนำบุคคลไปสู่ความเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการคิด ตัดสินใจ การกระทำ และผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง และนั่นคือ เป้าหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา สิ่งที่สกินเนอร์ต้องการเน้น คือ การปรับแก้พฤติกรรมของคนต้องแก้ด้วยเทคโนโลยีของพฤติกรรม เท่านั้นจึงจะสำเร็จ ส่วนการใช้เทคโนโลยีของพฤติกรรมนี้กับใครอย่างไร ด้วยวิธีไหน ถือเป็นเรื่องของการตัดสินใจใช้ศาสตร์ ซึ่งต้องอาศัยภูมิปัญญาของผู้ใช้เท่านั้น

ไวท์เฮด มีแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ในทำนองเดียวกัน (Whitehead, 1967 : 1 – 41) เขากล่าวถึงจังหวะของการศึกษา และขั้นตอนของการพัฒนาว่ามี 3 ขั้น คือ จุดยืน จุดแย้ง และจุดปรับ ซึ่งไวท์เฮด เรียกชื่อใหม่เพื่อใช้ในการศึกษาว่า การสร้างความพอใจ การทำความกระจำ และการนำไปใช้ในการเรียนรู้ใด ๆ ควรเป็นไปตาม 3 จังหวะนี้ คือ

การสร้างความปลอดภัย	- นักเรียนรับสิ่งใหม่ ๆ มีความตื่นเต้น พอใจในการได้พบและเก็บสิ่งใหม่ ๆ
การทำความเข้าใจ	- มีการจัดระบบระเบียบ ให้คำจำกัดความ มีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน
การนำไปใช้	- นำสิ่งที่ได้มาไปจัดสิ่งใหม่ ๆ ที่จะได้พบต่อไป เกิดความตื่นเต้นที่จะเอาไปจัดสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามา

ไวท์เฮด กล่าวถึงการสร้างภูมิปัญญาในระบบการศึกษาว่า ได้ปฏิบัติกันอย่างผิดพลาดมาตลอด โดยการใช้วิธีการฝึกทักษะอย่างง่าย ๆ ธรรมดา ๆ แล้วคาดเอาไว้จะทำให้เกิดภูมิปัญญาได้ ถนนที่มุ่งสู่การเกิดภูมิปัญญามีสายเดียว คือ เสรีภาพในการแสดงความรู้ และถนนที่มุ่งสู่ความรู้มีสายเดียวเช่นกันคือ วิทยาการที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ ดังนั้น เสรีภาพและวิทยาการ เป็นสาระสำคัญสองประการของการศึกษา ประกอบเป็นวงจรการศึกษา 3 จังหวะ คือ เสรีภาพ - วิทยาการ - เสรีภาพ ซึ่งเสรีภาพในจังหวะแรกก็คือ ขั้นตอนของการสร้างความพอใจ วิทยาการในจังหวะที่สองคือ ขั้นทำความเข้าใจ และเสรีภาพในช่วงสุดท้ายคือ ขั้นการนำไปใช้ วงจรเหล่านี้ไม่ได้มีวงจรเดียว แต่มีลักษณะเป็นวงจรซ้อนวงจร วงจรหนึ่งเปรียบเทียบกับเซลล์เหล่านั้น เช่นเดียวกับวงจรเวลาที่มียังเวลาประจำวัน ประจำสัปดาห์ ประจำเดือน ประจำปี ประจำฤดูกาล เป็นต้น วงจรของบุคคลตามช่วงอายุ จะเป็นระดับดังนี้

ตั้งแต่เกิด จนถึง อายุ 13 หรือ 14 ปี	เป็นขั้นของความสนใจ
ช่วงอายุ 14 – 18 ปี	เป็นขั้นตอนของการค้นหาทำความเข้าใจ
และ อายุ 18 ปีขึ้นไป	เป็นขั้นของการนำไปใช้

นอกจากนี้วิทยาการทั้งหลายในแขนงต่าง ๆ ก็มีวงจรของการพัฒนาและระดับของการพัฒนาเหล่านี้เช่นกัน สิ่งที่ไวท์เฮดต้องการย้ำในเรื่องนี้คือ ความรู้ที่ต่างแขนงวิชา การเรียนที่ต่างวิธีการควรให้แก่นักเรียนเมื่อถึงเวลาอันสมควร และเมื่อนักเรียนมีพัฒนาการทางสมองอยู่ในขั้นเหมาะสม หลักการนี้เป็นที่ทราบกันทั่วไปอยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการถือปฏิบัติโดยคำนึงถึงจิตวิทยาในการดำเนินการทางการศึกษา เรื่องทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพียงแต่หลักการเหล่านี้ไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาอภิปรายเพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างจริงจังและถูกต้อง ความล้มเหลวของการศึกษาเกิดขึ้นจากการใช้จังหวะการศึกษาไม่เหมาะสม โดยเฉพาะในขั้นตอนของการสร้างความพอใจหรือจังหวะของเสรีภาพในช่วงแรก การละเลยหรือขาดประสบการณ์ในส่วนนี้ ผลดีสูงสุดที่เกิดขึ้นคือ ความรู้ที่ไร้พลังและไร้ความคิดริเริ่ม ผลเสียสูงสุดที่จะเกิดขึ้น คือ ความรังเกียจไม่ยอมรับความคิดเห็น และนำไปสู่การไร้ความรู้ในที่สุด

การพัฒนาคุณลักษณะใด ๆ ตามวิถีทางของธรรมชาติ ควรต้องสร้างกิจกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในตัวเอง เพราะความพอใจจะทำให้คนมีการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม ส่วนความเจ็บปวดแม้จะทำให้เกิดการตอบสนองแต่ก็ไม่ทำให้คนพอใจ ไวท์เฮด สรุปในที่สุดว่า ในการสร้างพลังความคิดไม่มีอะไรมาไปกว่าสภาพจิตใจที่มีความพึงพอใจในขณะทำกิจกรรมสำหรับการศึกษาด้านเชาว์ปัญญานั้น เสรีภาพเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความคิดที่มีพลัง และความคิดริเริ่มใหม่ ๆ

เมื่อประมวลความคิดทั้งของสกินเนอร์ และไวท์เฮด เข้าด้วยกันแล้ว พอสรุปได้ว่า เสรีภาพเป็นต้น เหตุของการนำบุคคลไปสู่จุดหมายปลายทางที่การศึกษาต้องการ นั่นคือ เป็นบุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเองมีความรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตน

เสรีภาพเป็นบ่อเกิดของความพึงพอใจ ดังนั้น เสรีภาพในการเรียน จึงเป็นการสร้างความพอใจในการเรียน ความพอใจให้คนมีพัฒนาการในตนเอง (Whitehead. 1967 : 29 – 41) วิธีการของการให้เสรีภาพในการเรียนเป็นเรื่องที่กำหนดขอบเขตเนื้อหาได้ยาก แต่ความหมายกว้าง ๆ โดยทั่วไป คือ การให้นักเรียนมีโอกาสเลือกและตัดสินใจด้วยตนเอง และเพื่อตนเอง เป็นการควบคุมที่ผู้ถูกควบคุมไม่รู้ตัว ดังนั้น แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนบางประการสำหรับการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีวิชาเลือกหลายวิชา หรือจัดให้มีหัวข้อเนื้อหาหลายเรื่องในวิชาเดียวกัน หรือมีแนวทางการเรียนหลายแนวทางในการเรียนเรื่องเดียวกัน เป็นต้น

บลูม (วันทยา วงศ์ศิลปกริรมย์ . 2533 : 8 ; อ้างอิงจาก Bloom. 1967 : 72 – 74) มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่า นักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเลือกนั้นด้วยความกระตือรือร้นพร้อมทั้งความมั่นใจ เราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของความพร้อมด้านจิตใจได้ชัดเจนจากการปฏิบัติของนักเรียนต่องานที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาเลือกหรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ ดนตรีบางชนิด เกม หรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความกระตือรือร้น และความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วและประสบความสำเร็จสูง อย่างไรก็ตาม บลูมเห็นว่าวิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

ช่วงสำคัญของการจัดประสบการณ์เพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อการเรียนนี้ ทั้งไวท์เฮดและบลูม เห็นว่าต้องทำในระดับประถมศึกษา เพราะบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ลงมา มีพัฒนาอยู่ในขั้นตอนของความสนใจ ความพึงพอใจ (Whitehead. 1967 : 33) และเป็นช่วงการสร้างฐานของการสะสมความรู้สึกที่ดีต่อดิตประสบการณ์ความสำเร็จ ในชั้นเรียนที่สูงขึ้นไปหรือในเด็กที่อายุมากขึ้น การสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกจะทำให้ยาก (Bloom. 1967 : 95, 104 – 105)

เรื่องเสรีภาพกับการเรียนนี้ บุคคลอีกหนึ่งที่ควรกล่าวถึง คือ โรเจอร์ (Carl r. Rogers) (Snelbecker. 1974 : 485 – 497) นักจิตวิทยามนุษยศาสตร์ผู้ริเริ่มวิธีบำบัดคนไข้ทางจิตแบบยึดคนไข้เป็นศูนย์กลาง และใช้วิธีการบำบัดบนรากฐานการสร้างบรรยากาศทางอารมณ์ ทำให้คนไข้รู้สึกสบายใจและเป็นอิสระพอที่จะเข้าใจพื้นฐานแบบแผนชีวิตของตน และสามารถค้นหาทางเลือกของความคิด รู้สึก และกระทำสิ่งที่เป็นประโยชน์หรือความสุขแก่ตัวเองได้มากที่สุด

โรเจอร์ โยงหลักการนี้เข้ามาสู่แนวปฏิบัติทางการศึกษา รูปแบบการศึกษาที่พึงปรารถนาตามทัศนะของเขาต้องสามารถนำนักเรียนไปสู่ความเป็นบุคคลที่มีสัจจการแห่งตน สามารถทำให้นักคดมีความอยากรู้ อยากเห็นด้วยจิตใจที่เป็นอิสระได้ เลือกทางเดินใหม่ตามความสนใจของตนเองได้ และตระหนักได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างล้วนอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Snelbecker. 1974 : 490 ; citing Roger . 1969 : 105) รูปแบบการศึกษาที่เอื้อต่อเป้าหมายดังกล่าว โรเจอร์เรียกว่าการเรียนรู้แบบประสบการณ์

การเรียนรู้แบบประสบการณ์ของโรเจอร์ มีความเชื่อพื้นฐาน 5 ประการ คือ

1. มนุษย์มีศักยภาพตามธรรมชาติสำหรับการเรียนรู้ เว้นแต่ว่ามีภาวะบางอย่างมายับยั้งความต้องการของเขา
2. การบีบบังคับและยึดเบียดสารพัดสิ่งให้แก่เด็กนั้น ในที่สุดเด็กแต่ละคนคงจะเหลือแต่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับตนเองเท่านั้น
3. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในบุคลิกลักษณะของบุคคล จะเกิดขึ้นจากบรรยากาศที่สนับสนุนทางอารมณ์มากกว่าการบังคับจากภายนอก
4. การเรียนรู้ “กระบวนการของการเรียน” เป็นสิ่งที่มีประโยชน์กว่า เพราะเป็นการเปิดรับประสบการณ์ใหม่เพิ่มขึ้นตลอดเวลา
5. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้เรียนมีส่วนรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้นั้น นักเรียนต้องมีบทบาทสำคัญในการร่วมตัดสินใจตลอดกระบวนการของการศึกษา

หลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบประสบการณ์ คือ การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์และ สติปัญญา นอกจากนี้ เขาได้ผสมผสานแนวคิดของจิตวิทยามนุษยศาสตร์กับแนวคิดจากแหล่งอื่น ๆ ได้เป็นแนวปฏิบัติที่เอื้อต่อการเรียนแบบประสบการณ์ คือ

1. การให้นักเรียนมีโอกาสเลือกลักษณะการเรียนที่กว้างขวางกว่าเดิม นักเรียนควรเป็น ผู้เลือกกว่า จะเรียนแบบ “ห้องเรียนอิสระ” หรือแบบเดิม

2. การใช้สัญญาการเรียนระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อลดความกังวลของครูและนักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกับการมอบความรับผิดชอบการเรียนให้นักเรียน

3. การฝึกการเรียนแบบสืบสวนหรือแบบค้นพบเพื่อเน้น “วิธีเรียน” มากกว่า “เนื้อหา”

4. การใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงมากขึ้น

5. การฝึกให้เป็นคนมีความรู้สึกไว เพื่อให้รู้จักตนเองมากขึ้น ในฐานะความเป็นมนุษย์

6. การจัดขนาดกลุ่มที่เหมาะสมแก่การเรียน กลุ่มย่อยที่มีขนาด 7 – 10 คน จะทำให้ทุกคนได้ร่วมอภิปรายเต็มที่

7. การใช้บทเรียน โปรแกรมในบางกรณีที่ขาดเครื่องมือ ขาดสารสนเทศที่จำเป็นต้องนำไปใช้ แก้ปัญหาที่ประสบอยู่ ความยืดหยุ่นของการสอนแบบโปรแกรมจะมีคุณค่าสูงยิ่ง แต่ทั้งนี้ให้ระวังการนำมาใช้อย่างขาดการวิเคราะห์ที่จำแนก เช่น ใช้แทนการคิด เป็นต้น

ทัศนะของโรเจอร์เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ แนวทางที่เขาให้ไว้มีลักษณะเป็นการจัดแบบ “ห้องเรียนเปิด” หรือเป็นการศึกษาเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามสิ่งที่โรเจอร์พยายามจะสื่อกับครู คือ การให้เสรีภาพในการเรียนจะเป็นการปูพื้นฐานทางด้านอารมณ์ให้นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นที่จะสำรวจสิ่งที่มีความหมายและใช้ความพยายามต่อสิ่งนั้นมากกว่าปกติ

อาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการศึกษาเล่าเรียนจะเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้คือ คุณสมบัติของครู วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลของครู จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความพึงพอใจ มีความรักและมีความกระตือรือร้นในการเล่าเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของครู มีการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนที่กระทำความดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เหมาะสมอยู่ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาทุกข์ร้อน ปัจจัยความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

ทฤษฎีความต้องการ

Abraham H. Maslow ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ โดยจำแนกออกเป็น 5 ลำดับชั้น ดังนี้

1. ความต้องการปัจจัย 4 เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองทางร่างกายแล้ว ความต้องการทางด้านจิตใจจะตามมา

3. ความต้องการมีส่วนร่วมในสังคม ขั้นนี้เป็นความต้องการที่สูงขึ้น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการให้ผู้อื่นรักใคร่ เห็นความสำคัญและเป็นที่รู้จักในสังคม

4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงหรือได้รับยกย่องในสังคม เป็นความต้องการที่ต้องการเติบโตสูงขึ้น ทั้งตำแหน่งหน้าที่การงาน เพื่อความมีชื่อเสียงมีหน้ามีตาได้รับการยกย่องสรรเสริญในสังคม

5. ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เพื่อให้ได้ทุกสิ่งอย่างที่ปรารถนา เป็นความต้องการพิเศษซึ่งคนธรรมดาส่วนมากมักอยากได้แต่ไม่สามารถหาได้ ความพอใจในลักษณะดังกล่าวนี้มีลักษณะกว้างขวางมาก และแตกต่างกันไปในแต่ละคน

กล่าวโดยสรุปว่า นอกจากความต้องการพื้นฐาน 5 ประการตามที่มาสโลว์กล่าวไว้แล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการที่จะสื่อสารกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ต้องการรู้ ต้องการเห็น ต้องการแสวงหาระเบียบและความเข้าใจ สภาวะแวดล้อมของตน ความต้องการที่จะรู้เป็นแรงผลักดันให้มนุษย์เรียนรู้จากการอยู่ภายในสังคม นอกจากนั้น แล้วมนุษย์แต่ละคนมีกระบวนการเรียนรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันในการหล่อหลอมความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และความต้องการ ในขณะที่เดียวกันสภาพการณ์ต่าง ๆ ทางสังคมจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลต้องเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวแนวการศึกษา (approach) ของทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จึงเน้นถึงผู้รับสารหรือผู้ใช้สื่อและใช้หลักหน้าที่ของสื่อมวลชน (Functional Media) ศึกษาว่าบุคคลใช้สื่อมวลชนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และได้รับความพึงพอใจจากการตอบสนองความต้องการนั้น ๆ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตรได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมิทร คุณานุกร (2523 : 4 – 5) (รัตน ประเสริฐศรี อ้างจาก สมิทร คุณานุกร. 2543 : 13) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการคือ

กัญญา สาร (2526 : 14) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายครอบคลุมถึงหลักการและจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความสามารถโดยเสริมให้เอื้อกับบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2527 : 2) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลาย ที่จัดให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่พึงประสงค์ กิจกรรมและประสบการณ์ มีความหมายแตกต่างกัน กิจกรรมเน้นกระบวนการหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้บ่งบอกถึงความสำเร็จ ส่วนประสบการณ์มีจุดเน้นที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการจัดประสบการณ์จึงหมายถึงการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ธำรง บัวศรี (2532 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนร่วมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนดไว้

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructions Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

เนื้อหาของหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของหลักสูตร มีนักการศึกษาได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

สัจ จุฑานันท์ (2529 : 70) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเลือกเรียนเนื้อหาสาระวิชาที่นำมาสอนจริงจึงจำเป็นต้องคำนึงถึง

ความยากง่ายให้พอเหมาะกับความสามารถของผู้เรียน และต้องมีความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย ถ้าเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความง่ายเกินไปผู้เรียนก็ไม่เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้ามหากเนื้อหาสาระที่นำมาสอนมีความยากจนเกินไปหรือไม่มีความต่อเนื่องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเนื้อหานั้นจะเป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้

ธำรง บัวศรี (2531 : 194) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง ข้อมูล ความรู้ หรือสิ่งอันเป็นสาระซึ่งได้ถูกเลือกสรรจากวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

เครือวัลย์ ลีมอภิชิต (2531 : 67) กล่าวว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาสาระความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนควรรู้ และสามารถจัดลำดับของความรู้และประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไร จึงจะเกิดผลและพัฒนาถึงที่สุด

เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา

ทาบ (Taba. 1962 : 284) ได้กล่าวถึงการเลือกเนื้อหา (Content selection) มาบรรจุไว้ในหลักสูตรว่า มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. ความเชื่อถือได้และเป็นแก่นสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชา ความเชื่อถือได้ของเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาที่เป็นหลัก เป็นความคิดรวบยอด (concept) ไม่ใช่เป็นข้อมูล
2. ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม
3. ความสมดุลระหว่างความกว้างกับความลึก ความกว้างครอบคลุมถึงการให้ข้อมูล กระบวนการ และความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจถึงหลักการและความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้ง

4. สามารถสนองความมุ่งหมายได้หลายประการ
5. สอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
6. สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

พงษ์ หรดาล (2531 : 65 - 66) ได้เสนอข้อพิจารณาในการเลือกเนื้อหาวิชาดังต่อไปนี้

1. แหล่งที่จะเลือกเนื้อหาวิชานั้น ประกอบด้วย ตำราเรียน รายงานการวิจัย คู่มือต่าง ๆ เป็นต้น
2. หลักการเลือกเนื้อหาวิชา เกณฑ์การเลือกอาจแบ่งออกเป็น
 - 2.1 ข้อมูลทางอ้อม เช่น ศึกษาจากเอกสาร ผลการวิจัย บทความทางวิชาการ ตำราหนังสือ เป็นต้น
 - 2.2 ข้อมูลทางตรง เช่น การสังเกต การศึกษา โดยเข้าไปมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับอาชีพ การสัมภาษณ์ เป็นต้น
3. อันดับการเลือก ก่อนอื่นต้องการสำรวจรวบรวมกฎเกณฑ์ หลักการ ทฤษฎี และทักษะจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ เพื่อที่จะเลือกอันดับความสำคัญที่มีต่อความต้องการและสามารถนำไปใช้ให้ได้ผลต่ออาชีพนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุปว่า เนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระวิชาที่จัดไว้เป็นระบบ ตลอดจนประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ของหลักสูตร การเลือกเนื้อหา มาบรรจุไว้ในหลักสูตร จะต้องสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

เนื้อหาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ หลายวิชา ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายวิชาที่เกี่ยวกับบัญชีประกอบด้วย วิชาชีพเฉพาะและวิชาชีพเลือก มีรายละเอียดดังนี้

1. วิชาชีพเฉพาะ

รหัส	ชื่อวิชา	ท-ป-น
3201 – 2001	การบัญชีการเงิน	2-2-3
3201 – 2002	การบัญชีทรัพย์สิน	2-3-3
3201 – 2003	การบัญชีหนี้สินและทุน	2-3-3
3201 – 2004	การบัญชีชั้นสูง 1	2-2-3
3201 – 2005	การบัญชีต้นทุน 1	2-2-3

2. วิชาชีพเลือก

รหัส	ชื่อวิชา	ท-ป-น
3201 – 2101	การบัญชีชั้นสูง 2	2-2-3
3201 – 2102	การบัญชีต้นทุน 2	2-2-3
3201 – 2103	การบัญชีภาษีอากร	3-0-3
3201 – 2104	ระบบบัญชี	3-0-3
3201 – 2105	วิเคราะห์งบการเงิน	3-0-3
3201 – 2106	การควบคุมและตรวจสอบภายใน	3-0-3
3201 – 2107	การบัญชีราชการ	3-0-3
3201 – 2108	การบัญชีเฉพาะกิจการ	3-0-3
3201 – 2109	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3-0-3
3201 – 2110	การวางแผนและควบคุมกำไร	3-0-3
3201 – 2111	สัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพ	1-4-3
3201 – 2120	โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี	2-2-3
3205 – 2002	การเงินธุรกิจ	2-2-3

ด้านการเรียนการสอน

สมิตร์ คุณานุกร (2523 : 137) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัด ประสมการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนนี้ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพและลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา กล่าวคือ ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด สำหรับวิธีการสอนแต่ละวิธีนั้น ย่อมมีทั้งลักษณะเด่นและลักษณะจำกัดในตัวเองด้วยกันทั้งสิ้น ฉะนั้นผู้สอนจะต้องรู้จักนำวิธีการสอนแต่ละวิธีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียน

เนาวรัตน์ วิไลชนม์ (2523 : 71 – 73) ได้สรุปลักษณะการสอนที่ดีไว้ 12 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน และให้มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย

2. ต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องวัยและอายุ ตลอดจนประสบการณ์เดิมของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์

3. ครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของเด็ก

4. ควรมุ่งให้เด็กได้ทั้งความรู้ ความสามารถและทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี

5. ต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจ หาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียนมิใช่เอาความจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าเพียงอย่างเดียว ควรสร้างให้เด็กมีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย

6. ควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องในแง่วิชาเดียวกัน ทั้งในแง่ทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน

7. ต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

8. ย่อมต้องช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้นภายในและภายนอก

9. ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนด้วย

10. ไม่ควรยึดอยู่แต่เพียงวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว แต่ควรเป็นวิธีที่เหมาะสมกับบทเรียน วันของเด็ก หลักสูตร และประมวลการสอน

11. จะต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอน ก็เพื่อให้แน่ใจว่า การสอนนั้นตรงตามความมุ่งหมายที่ต้องการมากที่สุด

12. การตั้งความมุ่งหมาย การกำหนดวิธีการสอน การใช้อุปกรณ์และการวัดผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน

เสาวนีย์ ลิขมาบัณฑิต (2528 : 51 – 58) ได้กล่าวถึงระบบการเรียนการสอนประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ประการ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ในการเรียนการสอนนั้นต้องการที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จอะไรบ้าง

2. การเรียนรู้ในการสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ควรมีกิจกรรมอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์

2.2 กิจกรรมเหล่านั้นควรจัดในรูปแบบใด

2.3 ควรจัดสภาพแวดล้อมเพื่อกิจกรรมการเรียนอย่างไร

2.4 ต้องใช้แหล่งการเรียนรู้ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง

3. การประเมินผลการเรียนการสอนจะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์และบรรลุเพียงใด มีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

กล่าวโดยสรุปว่า การเรียนการสอนนั้น หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ส่วนการเรียนการสอนวิชาชีพนั้นมิใช่ให้ความหมายดังนี้

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ (2527 : 23 – 41) กล่าวว่า เทคนิคและวิธีสอนวิชาชีพเป็นกระบวนการสอนที่ครูสอนวิชาชีพใช้ในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เรียน ด้วยการจัดสถานการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ พัฒนาความรู้ ทักษะ นิสัย และเจตคติที่ดี

โสภณ โสมดี (2532 : 39 – 40) กล่าวว่า การสอนวิชาชีพเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน การแนะแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้ให้กับผู้

เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเองเป็นการสอนที่เน้นการรวมความรู้ด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติเข้าด้วยกัน โดยจัดสภาพการให้สอดคล้องกับการทำงานจริง ๆ

มานิดา อุชชิน (2525 : 1) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาชีพไว้ดังนี้

1. ครูต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพการปฏิบัติงานได้
2. ครูต้องใช้วิธีการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือเกิดการเรียนรู้และเกิดประสบการณ์ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การทำงานนั้น
3. ครูต้องสอนแต่สิ่งที่จำเป็นตามลำดับโดยการจัดสภาพการสอนที่จำเป็นแก่การเรียนรู้โดยมีการวางแผนการสอน หรือโครงการสอนไว้อย่างดี
4. ครูต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะเร้าให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนภายในและสภาพการสอนภายนอกให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เด็กเกิดความรู้ และทักษะวิชาชีพนั้น

การเรียนการสอนวิชาชีพบัญชี

บรรจง อภิรตกุล (2533 : 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนวิชาชีพบัญชีดังนี้

1. สร้างทักษะให้เกิดแก่นักเรียน
2. สร้างทัศนคติที่ดี
3. สร้างความเข้าใจขั้นพื้นฐานวิชาชีพให้นักเรียน
4. สามารถนำความรู้ทางการบัญชีไปประยุกต์ใช้
5. สามารถนำความรู้ทางการบัญชีไปแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาชีพชั้นสูงได้

การสอนวิชาชีพนั้นเป็นวิชาชีพเฉพาะอย่าง จำเป็นต้องอาศัยเทคนิค ตลอดจนศิลปะอย่างมากมาย รวมทั้งนำเอาหลักจิตวิทยาของการเรียนรู้มาประกอบด้วยดังนี้

1. ระบุงู้อเรื่องและความมุ่งหมายของบทเรียน
2. จูงใจนักเรียนให้เกิดความสนใจใคร่เรียนในบทเรียนนั้น ๆ
3. ดำเนินถึงผู้เรียนในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. อธิบายความหมายของคำหรือข้อความใหม่ ๆ ที่นักเรียนยังไม่ทราบมาก่อน โดยสอนตามลำดับก่อนหลังของบทเรียนให้สัมพันธ์กัน

ลำดับก่อนหลังของบทเรียนให้สัมพันธ์กัน

5. ยกตัวอย่างเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวันอย่างง่าย ๆ ประกอบคำอธิบาย
6. มีการโยงบทเรียนที่กำลังสอนให้สัมพันธ์กับบทเรียนอื่นหรืองานที่จะปฏิบัติ
7. การใช้อุปกรณ์การสอนได้คล่องแคล่วจะเป็นผลดี
8. สนับสนุนให้นักเรียนได้ร่วมมือกับครูอย่างจริงจัง
9. รู้จักใช้คำถามได้ถูกต้องตามหลักวิชา
10. ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่สอนและปรับทิศทางการให้กาแสดงความคิดเห็น

ของนักเรียนให้ลงเอยด้วยดี

11. เปลี่ยนระบบวิธีการสอนอยู่เสมอเพื่อให้การสอนได้ผล
12. สรุปบทเรียนที่สอน
13. กำหนดงานให้นักเรียนอย่างรัดกุม
14. รักษาระดับความสนใจของนักเรียนไว้ได้ตลอดเวลา
15. เสียงที่ใช้ในการสอนจะต้องชัดเจน ชวนฟัง

16. การใช้ภาษาหรือคำพูดให้สุภาพเหมาะสม
17. ลักษณะท่าทางหรือการทรงตัวที่ดี
18. ความคิดริเริ่มหรือกระตือรือร้นในการสอน
19. เอาใจใส่และช่วยเหลือนักเรียนอยู่เสมอ
20. การแต่งกาย สะอาด เรียบร้อยและสุภาพ
21. เอาใจใส่ดูแลห้องเรียนว่ามีแสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศเพียงพอหรือไม่
22. รักษาระเบียบวินัยของชั้นเรียน
23. รู้จักวิธีวัดผลจนได้ผลจริง ๆ

วงจรการเรียนรู้ในวิชาชีพ

เลวิส (บรรจง อภิตกุล . 2533 : 23 ; อ้างอิงจาก Lewis . 1970 : 87) ได้กล่าวถึงวงจรการเรียนรู้วิชาชีพ 5 ขั้น คือ

- ขั้นที่ 1 เนื้อหาวิชา - โดยครูจะต้องกำหนดหัวข้อให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่จะสอน
- ขั้นที่ 2 เป้าหมาย - คือ จุดมุ่งหมายจะให้นักเรียนต้องการทราบและปฏิบัติได้ตามเนื้อหาวิชาตามข้อ 1
- ขั้นที่ 3 ปฏิบัติการสอน - ครูทำการสอนตามเป้าหมาย
- ขั้นที่ 4 ผลและการประเมินผล - หมายถึง ผลจากการสอบเป็นอย่างไร โดยประเมินผลจากการสอน
- ขั้นที่ 5 ดำเนินการแก้ไขข้อผิดพลาดจากผลการเรียน

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นจะต้องเรียนด้วยการปฏิบัติ ต้องกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective) ครูผู้สอนควรมีวิธีสอนโดยอธิบายเนื้อเรื่องที่สอนให้เข้าใจ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ใช้เวลาเหมาะสมสำหรับการสอนเรื่องหนึ่ง ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามปัญหาหรือโจทย์ที่ทำแบบฝึกหัด ครูผู้สอนควรมีสตมบันทึกลำดับขั้นตอนวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนทางการบัญชี เน้นการเรียนด้วยการปฏิบัติให้มาก (บรรจง อภิตกุล. 2533 : 28 – 29)

ด้านผู้สอน

กรมอาชีวศึกษา (2521 : 7) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีทักษะในการทำงาน
2. มีประสบการณ์ในงานอาชีพมากพอสมควร
3. ตัดสินใจดี เป็นตัวอย่างที่ดี
4. ชำนาญในการสอน
5. มีช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

นอกจากนี้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 กำหนดบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา . 2529 : 29)

1. ทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน
2. ทำการสอนและอบรมความรู้แก่นักเรียนนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรและความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอน ให้สนองนโยบายกรมอาชีวศึกษาครบวงจร ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา

4. รับผิดชอบปกครองดูแลความประพฤติ การรักษาวินัย สุขภาพ และดูแลการศึกษาของนักเรียน นักศึกษา

5. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
6. จัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ ใช้เก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์อื่น ๆ อย่างถูกต้อง
7. รักษาวินัยและความประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนนักศึกษา
8. นิเทศหรือช่วยนิเทศในวิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการกลุ่มสถานศึกษา
9. ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาหรือผู้ปกครอง
10. ให้บริการแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษาและชุมชนในด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ
11. วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เน้นการประกอบอาชีพอิสระเชิงธุรกิจ

สฤลักษณ์ บัณชรเทวกุล (2529 : 72 – 74) ได้แบ่งคุณสมบัติของผู้สอนทางด้านธุรกิจที่ควรจะมีเพิ่มเติมจากคุณสมบัติของการเป็นครูทั่วไป 3 ลักษณะ

1. คุณลักษณะส่วนตัว บุคลิกลักษณะทั่วไปต้องเป็นคนที่มีกระฉับกระเฉง ทันสมัย ทั้งในด้านความคิดและการแต่งตัว เพราะโลกธุรกิจต้องมีการแข่งขันรวดเร็ว ถ้าครูมีบุคลิกภาพที่กระฉับกระเฉง คล่องแคล่วก็เป็นวิธีการทางอ้อมที่จะให้นักศึกษาได้ซึมซาบและเลียนแบบความกระฉับกระเฉงจากครู

2. คุณสมบัติทางวิชาการ วิชาทางธุรกิจมีทั้งวิชาที่เป็นทฤษฎีและวิชาฝึกปฏิบัติความชำนาญของครูในการอธิบายสาธิตการใช้ภาษาไทยภาษาอังกฤษ และศัพท์เทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในศรัทธา

3. คุณสมบัติด้านอาชีพ ควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กว้างขวางในวงการธุรกิจเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากรบรรยาย หรือการจัดส่งนักศึกษาไปฝึกงานหรือดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ และที่สำคัญต้องมีศรัทธาในวิชาชีพครูอย่างแรงกล้า

สรุปได้ว่าผู้สอนวิชาชีพนั้นต้องมีความรู้ความสามารถ ในด้านหลักสูตร วิธีการสอนความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพครูตลอดจนมีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่วว่องไว มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ของธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่วนครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาชีพผู้นั้น ควรมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังที่ บรรจง อภิตกุล (2533 : 7) ได้กล่าวไว้คือ มีความรู้ทางวิชาการเป็นอย่างดี มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง ซึ่งหมายถึง มีหลักการและวิธีการสอนนั่นเองอันเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง มีวิญญาณของความเป็นครู และมีสังคหวัตถุ 4 อันได้แก่ ทาน ปิยะวาจา อุตถจริยา สมานัตตา และพรหมวิหาร 4 ได้แก่ ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

มีผู้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของการเรียนในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

วิไลวรรณ พิชยานุวัฒน์ และสมหวัง พิชยานุวัฒน์ (2519 : 21) ได้สรุปความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมวิทยาลัยว่า ช่วยทำให้นักการอุดมศึกษาเข้าใจธรรมชาติของวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การวางแผนพัฒนาให้วิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อสัมฤทธิ์ผลของมวลสมาชิกและเพื่อการแนะแนวการศึกษาให้นักศึกษาได้อีกด้วย

นัยนา อ่างสันติกุล (2522 : 16 -17) ให้ทรงเห็นว่า สภาพแวดล้อมวิทยาลัย คือ การรับรู้พฤติกรรม เหตุการณ์ สถานที่ หรือลักษณะใด ๆ ในวิทยาลัยที่นักศึกษาสังเกตหรือรับรู้ได้

มันเกียรติ โกศลนิริติวงศ์ (2527 : 19 – 20) ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรม ผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียน ผู้เรียน ผู้สอน วิธีการสอน ความสัมพันธ์

ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียน เช่น หลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด องค์ประกอบดังกล่าวนี้ จะส่งเสริมให้นักศึกษาค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคิด บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน

อัจฉรา สุขารมณและพรณี บุญประกอบ (2542 : 19) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม และรวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอนองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมในการเรียนยังรวมไปถึงความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน ตลอดจนอาคารสถานที่ ดังนี้

น้อมฤดี จงพยุหะ และคณะ (2519 : 79) ให้ความหมายว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือและวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อจะให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และความมีเหตุผลอันสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ชัยรงค์ พรหมวงศ์ (2524 : 64) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการสอน คือ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการสอนประกอบ วัสดุ หมายถึง สิ่งสิ้นเปลืองต่าง ๆ เช่น รูปภาพ แผนที่ต่าง ๆ อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่ยั่งยืนถาวร เช่น กระดานดำ โต๊ะ เก้าอี้ต่าง ๆ ส่วนวิธีการสอนประกอบก็หมายถึง การใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้และวิธีการสอนประกอบก็ยังหมายรวมไปถึงการทัศนศึกษา การทดลองต่าง ๆ ด้วย

ธำรง บัวศรี (2532 : 203) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุในการสอน ซึ่งได้แก่ วัสดุสิ้นเปลือง และอุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

กล่าวโดยสรุปว่า สภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนมาใช้ที่เหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย

อาคารสถานที่ของโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ มีพื้นที่ทั้งหมด 64 ไร่ ประกอบด้วยอาคารต่าง ๆ ดังนี้

อาคารหลังที่ 1 เป็นอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 ชั้น 24 ห้อง เป็นห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ 19 ห้อง เป็นห้องธุรการ 1 ห้อง และห้องสมุด 4 ห้อง

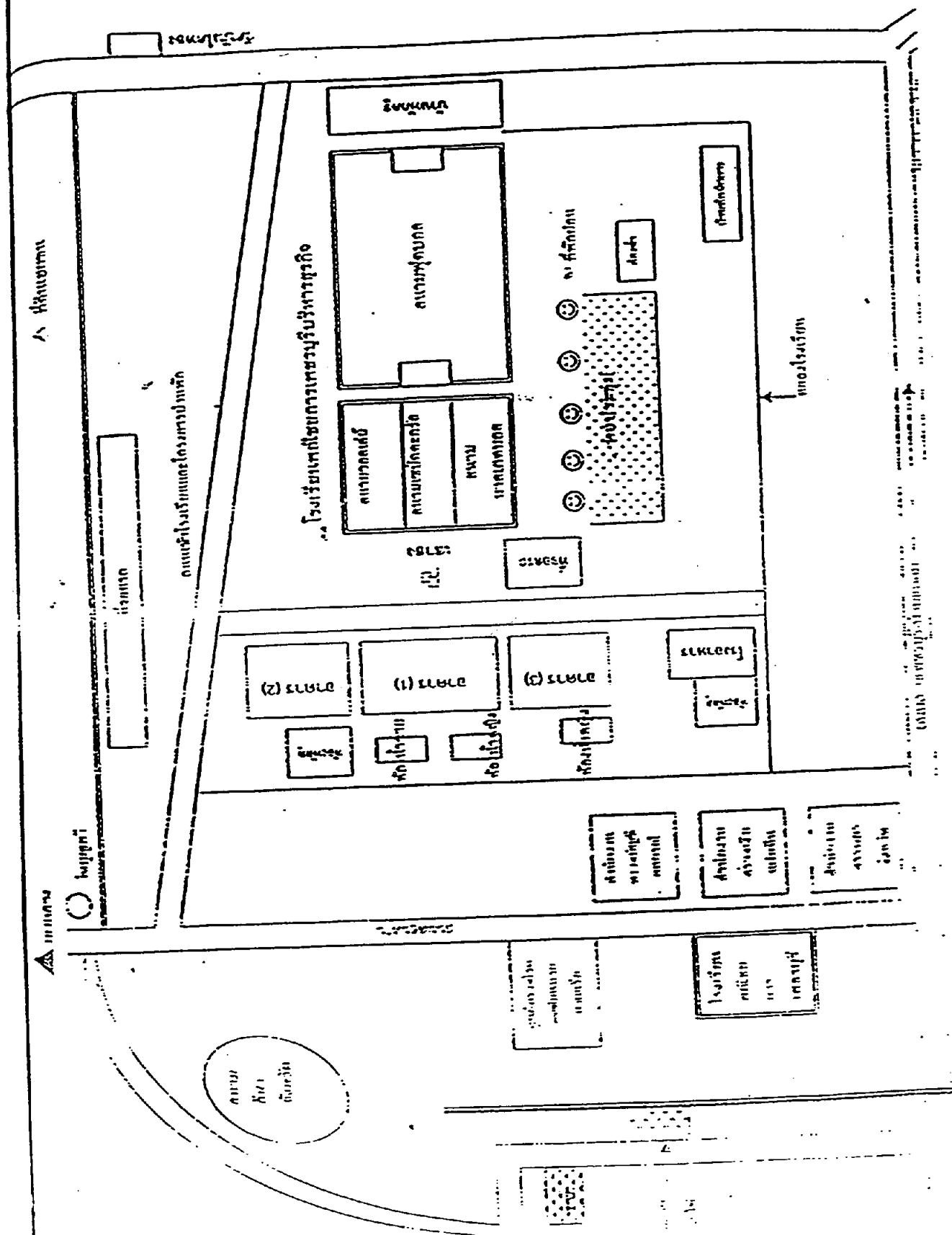
อาคารหลังที่ 2 เป็นอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น 9 ห้อง ชั้น 2 และชั้น 3 เป็นห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ ส่วนชั้นล่างเป็นสำนักงาน สำหรับผู้บริหาร ครู และบุคลากรอื่นปฏิบัติงาน

อาคารหลังที่ 3 เป็นอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 4 ชั้น อยู่ระหว่างโรงอาหารและอาคารเรียนหลังที่ 1 เป็นห้องเรียนขนาดใหญ่บรรจุคนได้ห้องละ 80 คน ชั้นที่ 3 และชั้นที่ 2 จำนวน 4 ห้อง ห้องปรับอากาศทั้งหมด ส่วนชั้นล่างเป็นห้องโถง จุคนได้ 250 คน เป็นห้องประชุม 2 และสร้างส้วมหลังอาคารที่สร้างใหม่ ที่ปัสสาวะชาย 5 ที่ ห้องส้วมหญิง 6 ห้อง

อาคารหลังที่ 4 อาคารโรงอาหาร 1 หลัง รับรองนักศึกษาได้ 600 ร

อาคารหลังที่ 5 หอประชุมคอนกรีตเสริมเหล็ก 1 หลัง ด้านทิศใต้โดยด้านหลังหอประชุมเป็นห้อง 2 ชั้น ชั้นบนเป็นห้องประชุม 1 ชั้นล่าง (ด้านใน) เป็นห้องส้วมหญิง 4 ห้อง ชั้นล่างด้านนอกเป็นห้องส้วมชาย 3 ห้องและที่ปัสสาวะชาย 5 ที่ ห้องประชุมจุคนได้ประมาณ 2,800 คน

อาคารหลังอื่น ๆ ได้แก่ อาคารบ้านพักครู โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ อาคารบ้านพักนักการภารโรง 1 หลัง ชั้นเดียว ศาลาที่พักด้านหน้าหอประชุม 5 หลัง และด้านหลังหอประชุม ริมคลอง 1 หลัง สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล สนามเซปักตะกร้อ สนามบาสเกตบอล ที่จอดรถ ดังแผนภาพประกอบ (โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ. 2544 : 1 – 3)

แผนผังบริเวณโรงเรียนพิษณุพนธ์บริหารธุรกิจ

ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี และมีประสิทธิภาพ เพราะสื่อการเรียนการสอนสามารถทำให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถเพิ่มความเป็นรูปธรรมและความเป็นจริงต่อการเรียนรู้ สามารถนำเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลเข้ามาในห้องเรียนได้ สื่อการเรียนการสอนจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด มองเห็นความสำคัญของเรื่องราวหรือสื่อที่จะเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง และสามารถจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้นาน ครูสามารถนำสื่อมาประกอบการสอนได้ทุกขั้นตอนของการสอน ทั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขึ้นสอน และขั้นสรุปบทเรียน

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าสื่อการเรียนการสอนคือ

พงศ์ หรตล (จิตตชา นิลคำ. 2542 ; อ้างอิงจาก พงศ์ หรตล. 2532 :195) กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนว่ามีบทบาทต่อการเรียนการสอนของครู โดยสื่อการสอนสามารถช่วยครูในด้าน ต่าง ๆ ได้แก่

1. ช่วยให้ครูจัดเนื้อหาวิชาได้อย่างมีความหมาย
2. จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มากขึ้น
3. ช่วยครูในการแนะนำและควบคุมผู้เรียนให้มีพฤติกรรมในทางที่พึงปรารถนา
4. ช่วยครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ
5. ช่วยให้ครูสอนได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้
6. ช่วยให้ครูสอนได้ง่ายขึ้น
7. ช่วยให้ครูสอนได้รวดเร็วและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

อำภา บุญช่วย (2537 : 98) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมากคือ ภาษาพูด และภาษาเขียน ต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ในปัจจุบันพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิด เพราะถือว่าสื่อการเรียนการสอน คือมือที่สามของครู ดังนั้นบทบาทของสื่อการเรียนการสอนในบทเรียนจึงเป็นตัวกลางในการให้ข้อมูลความรู้ หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผล สื่อนั้นต้องตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน

วาสนา ชาวหา (2522 : 59) ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึงสิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปสู่ผู้เรียนและทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

ธำรง บัวศรี (2532 : 203) ได้ให้ความหมาย อุปกรณ์การสอนหมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ ในการสอน ซึ่งได้แก่ วัสดุสิ้นเปลือง และอุปกรณ์การสอน ซึ่งได้แก่อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 43-44) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นมา เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 80) สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรู้ ทักษะและกิจกรรม ครูผู้สอนทางด้านการบัญชี จะต้องรู้จักการเลือกใช้สื่อ ประเภทของสื่อให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้สื่อแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงจะสามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทรงสมร คชเลข (2543 : สารนิพนธ์) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาขาพาณิชยการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี ในด้านหลักสูตร วิชาการเลขานุการ ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการเลขานุการโดยรวมอยู่ในระดับมาก

กอบเกียรติ สง่าสงเคราะห์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู - อาจารย์แผนกเทคนิคพื้นฐาน วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มสถานศึกษาภาคกลาง มีความพึงพอใจในด้านตัวงานและด้านเพื่อนร่วมงาน การได้รับการยอมรับนับถือ สภาพการทำงานองค์กรและการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง

ประภา तुลานนท์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อสภาพการเรียนการสอนของนักศึกษาทางไกลสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอชายแดนของจังหวัดสระแก้ว ผลการวิเคราะห์พบว่าความพึงพอใจทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสัมพันธภาพกับครูประจำกลุ่ม ด้านกิจกรรมการพบกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิธีเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สุรพล เย็นเจริญ (2543 : สารนิพนธ์) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรวิชาอาชีพธุรกิจ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

พินิจ บุญอนันต์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูสอนการศึกษานักเรียนในเรือนจำและทัณฑสถาน ทั้ง 10 ด้าน คือ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ด้านสภาพการทำงาน ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงและปลอดภัย ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านสภาพการทำงาน และด้านเงินเดือนและสวัสดิการ อยู่ในระดับปานกลาง

ธีรพล แสงอำนาจเจริญ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการและครูอาสาสมัครศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้ำจุน พบว่า ด้านปัจจัยจูงใจมีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนด้านปัจจัยค้ำจุนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : สารนิพนธ์) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยพาณิชยการเซตุน รวม 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่

ประสบปัญหาการเรียนในระดับมาก คือ ปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ส่วนปัญหาด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

จริยา ภักดิ์อักษร (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายบริการวิชาการและธุรการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 5 ด้าน คือ ด้านฐานะอาชีพ ด้านค่าจ้างและสวัสดิการ ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานและด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาขั้นต้น 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรสายบริการวิชาการและธุรการมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮลท์ และเพอร์ซี่ (สมคะเน คำจุน. 2528 : 30 ; อ้างอิงจาก *Health and Percy. 1982: 26*) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนไม่เต็มเวลากับนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา จากการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ดี ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจมีประสบการณ์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพได้อย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาค้นคว้า ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นนักศึกษา ปวส. 1 จำนวน 69 คน และที่เป็นนักศึกษา ปวส. 2 จำนวน 122 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 191 คน และใช้ประชากรทั้งหมดนี้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับสอบถามนักศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา โดยจำแนกตามความพึงพอใจออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การตอบดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

มีความพอใจมาก ให้คะแนน 4 คะแนน

มีความพึงพอใจปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

มีความพึงพอใจน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

มีความพึงพอใจน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ตามแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สอบถามและสัมภาษณ์นักศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน สาขาวิชาการบัญชี

3. ศึกษารูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถาม จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน สาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษา โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมความพึงพอใจในการเรียนทั้ง 5 ด้าน

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ

5.1 รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ อาจารย์ประจำภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริเทพย์พิสุทธิ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.3 อาจารย์จงศักดิ์ หมวดสง อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6. นำแบบสอบถามที่มีข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญนำไปพิจารณาพร้อมกับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัดเพชรบุรี แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .95 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูงเพียงพอที่นำมาใช้ในการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

2. ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาการบัญชี เพื่อขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

3. ชี้แจงนักศึกษาเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการตอบและอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้เข้าใจชัดเจนก่อนเริ่มต้นตอบแบบสอบถาม

4. ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมที่ได้ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบสอบถามแต่ละชุดไปคำนวณโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1. การแสดงข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา โดยคำนวณค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย
- 2. วิเคราะห์ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ซึ่งมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังต่อไปนี้
 - ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
- 3. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามระดับชั้นปี พื้นฐานความรู้เดิม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ t – test (for independent samples)
- 4. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน นำเสนอข้อมูลในรูปของค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย จากสูตร

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{X}_H, \bar{X}_L$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ
	S_H^2, S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ
	n_H, n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา
(ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2523 : 98 – 99)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{St^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	St^2	แทน	แทนความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ

3. สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t – test (for independent samples) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t – test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายของข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deriation)
t	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
*	=	มีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05
**	=	มีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 4 ประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเสนอในรูปของจำนวน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นปี พื้นฐานความรู้เดิม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับชั้นปี		
1.1 ปวส. 1	69	36.10
1.2 ปวส. 2	122	63.90
รวม	191	100
2. พื้นฐานความรู้เดิม		
2.1 ปวช.	138	72.30
2.2 ม. 6	53	27.70
รวม	191	100
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 2.00 – 2.99	126	66.00
3.2 3.00 – 4.00	65	34.00
รวม	191	100

จากตาราง 1 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 มีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ปวช. และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 – 2.99

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียน สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ความพึงพอใจในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพอใจ
1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.75	0.45	มาก
2. ด้านการเรียนการสอน	3.62	0.48	มาก
3. ด้านผู้สอน	3.98	0.54	มาก
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.95	0.59	มาก
5. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	3.30	0.63	ปานกลาง
รวม	3.92	0.41	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพอใจ
1.	ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชาการบัญชี กับความต้องการของผู้เรียน	3.86	0.66	มาก
2.	ความต่อเนื่องของเนื้อหารายวิชาการบัญชี สัมพันธ์กับรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตร	3.81	0.68	มาก
3.	ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชาการบัญชี กับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.75	0.73	มาก
4.	หลักสูตรวิชาการบัญชีครอบคลุมเนื้อหาหรือ ความรู้ที่จะนำไปประกอบอาชีพนักบัญชี	3.95	0.78	มาก
5.	ความทันสมัยของเนื้อหารายวิชาการบัญชี เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	3.64	0.79	มาก
6.	ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาบัญชีในหมวด วิชาเลือกเสรีตามความสนใจ	3.44	1.03	ปานกลาง
7.	รายวิชาการบัญชีช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น	3.82	0.77	มาก
8.	เนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีเหมาะสมกับจำนวน หน่วยกิต	3.92	0.79	มาก
9.	การจัดลำดับของเนื้อหาวิชาวิชาการบัญชี ก่อน-หลังของแต่ละภาคเรียน	3.55	0.82	มาก
10.	ความง่ายของเนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีใน หมวดวิชาชีพเฉพาะ	3.76	0.73	มาก
11.	เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับความรู้ที่ได้เรียน มา	3.71	0.84	มาก
รวม		3.75	0.45	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาบัญชีในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความสนใจ ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา
ด้านการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพอใจ
12.	มีการชี้แจงแผนการเรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียนเมื่อเริ่มสอน	4.02	0.75	มาก
13.	ครูผู้สอนเลือกใช้วิธีการสอนเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาการบัญชี	3.77	0.72	มาก
14.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายอย่างกว้างขวาง	3.70	0.79	มาก
15.	เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับความรู้ที่ได้เรียนมา	3.69	0.76	มาก
16.	ความเหมาะสมของการจัดตารางเรียนรายวิชาการบัญชี	3.36	0.90	ปานกลาง
17.	การนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนกับรายวิชาการบัญชี	3.34	0.86	ปานกลาง
18.	การจัดระยะเวลาของการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีมีความเหมาะสมกับหมวดวิชาชีพเฉพาะ	3.59	0.70	มาก
19.	ครูผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์และวิธีทดสอบในรายวิชาการบัญชีที่สอน	3.82	0.73	มาก
20.	ครูผู้สอนทำการทดสอบผู้เรียนก่อน - หลังที่จะทำการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชี	3.57	0.87	มาก
21.	ครูผู้สอนตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง	3.38	0.97	ปานกลาง
22.	มีการนำประสบการณ์ทางด้านการบัญชีมาเป็นตัวอย่าง	3.54	0.93	มาก
รวม		3.62	0.48	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความเหมาะสมของการจัดตารางเรียนรายวิชาการบัญชี การนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนกับรายวิชาการบัญชีและครูผู้สอนตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา
ด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพอใจ
23.	ครูผู้สอนใช้วาจาสุภาพขณะทำงานสอน	4.09	0.82	มาก
24.	ครูผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา	4.02	0.85	มาก
25.	ครูผู้สอนให้เวลาปรึกษาแนะนำผู้เรียนในราย วิชาการ	3.97	0.88	มาก
26.	บุคลิกภาพของครูผู้สอนเหมาะสมกับการสอน วิชาทางบัญชี	4.18	0.74	มาก
27.	การแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ของครูผู้ สอนกับผู้เรียน	4.17	0.74	มาก
28.	ความประพฤติและการปฏิบัติตนของผู้สอน กับผู้เรียน	4.12	0.75	มาก
29.	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาการบัญชีที่ สอนพอเหมาะ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ	3.86	0.81	มาก
30.	ครูผู้สอนเอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของผู้ เรียนเป็นรายบุคคล	3.75	1.00	มาก
31.	ครูผู้สอนสามารถอภิปราย ตอบปัญหา แก่ ไขปัญหารายวิชาการบัญชีที่สอนได้ชัดเจนถูกต้อง	3.85	0.84	มาก
32.	ครูผู้สอนนำประสบการณ์ทางด้านการบัญชี มาถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดี	3.74	0.84	มาก
รวม		3.98	0.54	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านผู้สอนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพอใจ
33.	ภายในห้องเรียนมีความเป็นระเบียบและ สะอาด	3.47	0.92	ปานกลาง
34.	ภายในห้องเรียนอากาศถ่ายเทและมีแสงสว่าง ที่เพียงพอ	3.55	0.91	มาก
35.	ความพร้อมของเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการ บัญชีในห้องสมุด	3.27	1.04	ปานกลาง
36.	บริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	2.45	1.09	น้อย
37.	สถานที่พักผ่อนภายในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอ กับผู้เรียน	2.85	1.10	ปานกลาง
รวม		3.95	0.59	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับมาก คือ ภายในห้องเรียนอากาศถ่ายเทและมีแสงสว่างที่เพียงพอ นักศึกษาที่มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับน้อย คือ บริการน้ำดื่มในจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษา
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพอใจ
38.	วัสดุสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน เหมาะสม	3.10	0.84	ปานกลาง
39.	อุปกรณ์ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ มีความเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน	3.43	0.88	ปานกลาง
40.	เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอน ทันสมัย	3.13	0.98	ปานกลาง
41.	การเลือกอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับ มุ่งหมายของหลักสูตรการบัญชี	3.43	0.81	ปานกลาง
42.	สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา ของหลักสูตรการบัญชี	3.36	0.85	ปานกลาง
43.	สื่อการสอน เช่น หนังสือ อุปกรณ์ อื่น ๆ ช่วยในการเรียนของผู้เรียนได้ มากเพียงพอ	3.37	0.92	ปานกลาง
รวม		3.30	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านสื่อและอุปกรณ์การ
สอนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียน สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน จำแนกตามระดับชั้นปี

3.1 เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้นปี

ความพึงพอใจในการเรียน	ระดับชั้นปี				t	Prob
	ปวส. 1 (N = 69)		ปวส. 2 (N = 122)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.84	0.47	3.69	0.43	2.24 [*]	0.02
2. ด้านการเรียนการสอน	3.81	0.53	3.50	0.41	4.11 ^{**}	0.00
3. ด้านผู้สอน	4.01	0.58	3.95	0.51	0.69	0.49
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.22	0.60	3.79	0.51	5.51 ^{**}	0.00
5. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	3.54	0.64	3.16	0.57	4.17 ^{**}	0.00
รวม	3.08	0.47	3.82	0.34	4.08 ^{**}	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีทั้ง 5 ด้านและรายด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิม

ความพึงพอใจในการเรียน	พื้นฐานความรู้เดิม				t	Prob
	ปวช. (N =138)		ม.6 (N = 53)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	3.77	0.48	3.68	0.34	1.37	0.17
2. ด้านการเรียนการสอน	3.68	0.49	3.44	0.41	3.02*	0.00
3. ด้านผู้สอน	3.98	0.59	3.94	0.46	0.43	0.67
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	10.00	0.60	9.80	0.50	2.18*	0.31
5. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	3.33	0.67	3.20	0.49	1.51	0.13
รวม	4.95	0.44	4.81	0.29	2.48**	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ปวช. มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีทั้ง 5 ด้านและรายด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
ความพึงพอใจในการเรียน	2.00 – 2.99 (N=126)		3.00 – 4.00 (N=65)		t	Prob
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. เนื้อหาของหลักสูตร	3.69	0.42	3.85	0.48	-2.27*	0.02
2. ด้านการเรียนการสอน	3.58	0.44	3.68	0.54	-1.45	0.14
3. ด้านผู้สอน	3.93	0.51	4.05	0.57	-1.44	0.15
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	9.98	0.53	9.88	0.67	1.06	0.29
5. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน	3.28	0.61	3.33	0.66	-0.59	0.55
รวม	4.59	0.37	4.96	0.48	-0.97	0.33

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ประมวลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน โดยนำเสนอเป็นความถี่ จากข้อคำถามปลายเปิดที่ได้รับทั้งหมด ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน

ลำดับที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร		
1.	ควรเลือกตำราเรียนที่มีเนื้อหาวิชาครบถ้วนสมบูรณ์ได้มาตรฐาน	30
2.	ควรให้นักศึกษามีสิทธิ์ในการเลือกวิชาเสรี	20
3.	ควรลดเนื้อหาบางวิชาให้น้อยลง	10
4.	ควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	10
5.	ควรจัดเนื้อหาบางรายวิชาที่ซ้ำซ้อนกับในภาคเรียนเดียวกัน	5
ด้านการเรียนการสอน		
1.	ควรเตรียมความรู้ก่อนวิชามาสอนเพิ่มเติม	32
2.	ควรเจ้านักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ด้านบัญชีปีละ 2 ครั้ง	20
3.	ตำราเรียนควรทำเป็นเล่มให้ได้มาตรฐาน	18
4.	ก่อนทำการสอนควรทบทวนบทเรียนให้แก่ผู้เรียน	15
5.	ควรมีการจัดลำดับวิชาจากง่ายไปยาก	5
ด้านผู้สอน		
1.	ครูควรปรับปรุงวิธีการสอน นำเทคนิคใหม่ ๆ มาสอนให้นักศึกษาสนุกมากขึ้น	35
2.	ครูควรให้ความสนใจปัญหาและให้ความยุติธรรมกับนักศึกษา	28
3.	ครูควรควบคุมอารมณ์และเข้าใจนักศึกษามากขึ้น	25
4.	ครูควรดูความพร้อมของนักศึกษาก่อนทำการสอน	5
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน		
1.	ควรเพิ่มจำนวนของพัดลมภายในห้องเรียน	25
2.	ควรจัดให้มีซุ้มหรือโต๊ะหินอ่อนสำหรับให้นักศึกษาพักผ่อนและนั่งทำการบ้าน	20
3.	ควรเพิ่มจำนวนถังน้ำดื่มให้มากกว่านี้	18
4.	ควรปรับปรุงด้านเสียงรบกวนและกลิ่นต่าง ๆ จากภายในและภายนอกโรงเรียนขณะสอน	5
ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน		
1.	ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพออยู่ในสภาพดีและทันสมัย	45
2.	ควรมีห้องประจำสาขาวิชาการบัญชีเพื่อเป็นแหล่งศึกษาข้อมูล	32
3.	ควรมีการซ่อมแซมอุปกรณ์การสอนที่ชำรุดแล้วยังไม่ได้แก้ไข	20

ตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีจำแนกเป็นรายด้านดังนี้

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรเลือกตำราเรียนที่มีเนื้อหาวิชาครบถ้วนสมบูรณ์ได้มาตรฐาน รองลงมาคือ ควรให้นักศึกษามีสิทธิ์ในการเลือกวิชาเสรี ควรลดเนื้อหาบางวิชาให้น้อยลง ควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน

ด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรเตรียมความรู้ก่อนวิชามาสอนเพิ่มเติม ควรจัดนำนักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ด้านบัญชีปีละ 2 ครั้ง รองลงมาคือ ตำราเรียนควรทำเป็นเล่มให้ได้มาตรฐาน ก่อนทำการสอนควรทบทวนบทเรียนให้แก่ผู้เรียน ควรมีการจัดลำดับวิชาจากง่ายไปยาก

ด้านผู้สอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ครูควรปรับปรุงวิธีการสอนนำเทคนิคใหม่ ๆ มาสอนให้นักศึกษาสนุกมากขึ้น รองลงมาคือ ครูควรให้ความสนใจปัญหาและให้ความยุติธรรมกับนักศึกษา ครูควรควบคุมอารมณ์และเข้าใจนักศึกษามากขึ้น ครูควรดูความพร้อมของนักศึกษาก่อนทำการสอน

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรเพิ่มจำนวนของพัดลมภายในห้องเรียน รองลงมาคือ ควรจัดให้มีซุ้มหรือโต๊ะหินอ่อนสำหรับให้นักศึกษาพักผ่อนและนั่งทำการบ้าน ควรเพิ่มจำนวนถังน้ำดื่มให้มากกว่านี้ ควรปรับปรุงด้านเสียงรบกวนและกลิ่นต่าง ๆ จากภายในและภายนอกโรงเรียนขณะสอน

ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพออยู่ในสภาพดีและทันสมัย รองลงมาคือ ควรมีห้องประจำสาขาวิชาการบัญชีเพื่อเป็นแหล่งศึกษาข้อมูล ควรมีการซ่อมแซมอุปกรณ์การสอนที่ชำรุดแล้วยังไม่ได้แก้ไข

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัยและผลโดยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ให้สามารถแก้ไขปัญหาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในสาขาวิชาการบัญชี ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาการบัญชี ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ที่เป็นนักศึกษาระดับ ปวส. 1 จำนวน 69 คน และที่เป็นนักศึกษาระดับ ปวส. 2 จำนวน 122 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 191 คน และใช้ประชากรทั้งหมดนี้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับชั้นปี พื้นฐานความรู้เดิม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ลักษณะแบบสอบถามเป็น

แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 43 ข้อ และได้ค่าความเชื่อมั่น (โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค) ทั้งฉบับ 0.95

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะความพึงพอใจในการเรียน ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือครูใหญ่โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 191 ฉบับ และได้รับกลับคืนมาโดยครบถ้วนสมบูรณ์ 191 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC* เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อคำถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะโดยคำนวณหาค่าความถี่
2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 5 ด้าน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมรายด้านและรายข้อ
3. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ในแต่ละข้อตามตัวแปรแต่ละตัว คือ ระดับชั้นปี พื้นฐานความรู้เดิม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม $t - test$ (for independent samples)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 มีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ปวช. และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.00 – 2.99
2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ปรากฏว่า นักศึกษามีระดับความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
 - 2.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาที่มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาบัญชีในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความสนใจ ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับมาก
 - 2.2 ด้านการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความเหมาะสมของการจัดตารางเรียนรายวิชาการศึกษา การนำสื่อและ

นวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนกับรายวิชาการบัญชีและครูผู้สอนตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านผู้สอนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับมาก คือ ภายในห้องเรียนอากาศถ่ายเทและมีแสงสว่างที่เพียงพอ นักศึกษาที่มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับน้อย คือ บริการน้ำดื่มในจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ปรากฏผลดังนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ปวช. มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน และรายด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ประมวลผลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาโรงเรียนพาณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจที่มีต่อการเรียนสาขาวิชาการบัญชี ทั้ง 5 ด้าน จากข้อคำถามปลายเปิด ได้ผลดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรเลือกตำราเรียนที่มีเนื้อหาวิชาครบถ้วนสมบูรณ์ได้มาตรฐาน รองลงมาคือ ควรให้นักศึกษามีสิทธิในการเลือกวิชาเสรี ควรลดเนื้อหาบางวิชาให้น้อยลง ควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน

4.2 ด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรเตรียมความรู้นอกวิชามาสอนเพิ่มเติม ควรเจ้านักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ด้านบัญชีปีละ 2 ครั้ง รองลงมาคือ ตำราเรียนควรทำเป็นเล่มให้ได้มาตรฐาน ก่อนทำการสอนควรทบทวนบทเรียนให้แก่ผู้เรียน ควรมีการจัดลำดับวิชาจากง่ายไปยาก

4.3 ด้านผู้สอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ครูควรปรับปรุงวิธีการสอน นำเทคนิคใหม่ ๆ มาสอนให้นักศึกษาสนุกมากขึ้น รองลงมาคือ ครูควรให้ความสนใจปัญหาและให้ความยุติธรรมกับนักศึกษา ครูควรควบคุมอารมณ์และเข้าใจนักศึกษามากขึ้น ครูควรดูความพร้อมของนักศึกษาก่อนทำการสอน

4.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรเพิ่มจำนวนของพัดลมภายในห้องเรียน รองลงมาคือ ควรจัดให้มีซุ้มหรือโต๊ะหินอ่อนสำหรับให้นักศึกษาพักผ่อนและนั่งทำการบ้าน ควรเพิ่มจำนวนถังน้ำดื่มให้มากกว่านี้ ควรปรับปรุงด้านเสียงรบกวนและกลิ่นต่าง ๆ จากภายในและภายนอกโรงเรียนขณะสอน

4.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มากที่สุดคือ ควรเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพออยู่ในสภาพดีและทันสมัย รองลงมาคือ ควรมีห้องประจำสาขาการบัญชีเพื่อเป็นแหล่งศึกษาข้อมูล ควรมีการซ่อมแซมอุปกรณ์การสอนที่ชำรุดแล้วยังไม่ได้แก้ไข

การอภิปรายผล

1. ผลที่ได้จากการศึกษาความพึงพอใจในการเรื่องสาขาวิชาการบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านเนื้อหาของหลักสูตร นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ครูควรมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2539 (พ.ศ. 2540 – 2544) มากยิ่งขึ้น หลักสูตรที่ดีต้องมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมมีความยืดหยุ่นตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียนยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่นและสถานะภาพของโรงเรียน ดังที่ เครือวัลย์ ล้อมภิชาติ (2531 : 67) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชาไว้ว่า เนื้อหาวิชาต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมีขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้เรียน ควรรู้ ถูกต้อง ทันสมัย จัดลำดับความรู้และประสบการณ์ตรงกับความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับสังคม อุทรานันท์ (2529 : 70) ซึ่งเป็นนักการศึกษาได้ให้ทัศนะไว้ว่า เนื้อหาวิชาที่สอน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ เลือกเนื้อหาวิชาที่นำมาสอนจริงมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งคำนึงถึงความต่อเนื่องกับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนด้วย ถ้าเนื้อหาสาระมีความยากหรือง่ายเกินไปก็จะเป็นอุปสรรคที่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ให้เข้าใจได้ ส่วนนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาบัญชีในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความถนัดที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเลือกรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและประกอบกับเนื้อหาของวิชาตรงตามหลักสูตรที่ได้กำหนดจุดประสงค์ไว้

1.2 ด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากคือหลักสูตรวิชาการบัญชีครอบคลุมเนื้อหาความรู้ที่จะนำประกอบอาชีพนักบัญชี ที่เป็นเช่นนี้เพราะลักษณะการสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน เตรียมเนื้อหาอุปกรณ์

การประเมินผล ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายโดยยึดผู้เรียนเป็นหลักเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดค้นหาเหตุผลสัมพันธ์กับเนื้อหาในแง่วิชาเดียวกันไม่ควรยึดวิธีสอนใดวิธีสอนหนึ่งเพียงวิธีเดียว เนาวรัตน์ วิไลชนม์ (2523 : 71-73) และยังสอดคล้องกับ เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 57-58) ได้กล่าวถึงระบบการเรียนการสอนมีส่วนประกอบคือ กำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนว่าต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จอะไร เรียนรู้การสร้างประสบการณ์และการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อหาข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนนักศึกษาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง คือความเหมาะสมของการจัดการเรียนรายวิชาการบัญชี การนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนในวิชาการบัญชีและครูผู้สอนแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็ว หลังจากการสอบแต่ละครั้ง ทางฝ่ายวิชาการ จัดรายวิชาการบัญชีไม่กระจายในแต่ละเทอม และสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัย ครูผู้สอนตรวจงานและแจ้งผลการสอนซ้ำเกินไป เพราะครูผู้สอนจะต้องตรวจให้ละเอียดตามขั้นตอนในการคำนวณตัวเลขในแต่ละข้อ

1.3 ด้านผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจ โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะครูผู้สอนมีคุณลักษณะที่เหมาะสม ในด้านการแต่งกาย และบุคลิกภาพ ที่เหมาะสมกับความเป็นครู การแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ของครู มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชา และมีความกระตือรือร้นต่อการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนวิชาการบัญชี ในโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาการบัญชีเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป ถึง 12 คน และเกิน 8 ปี มีจำนวน 2 คน จึงมีความแม่นยำในด้านการสอนและการถ่ายทอดในขณะเดียวกันครูผู้สอนจะมีความกระตือรือร้นต่อการสอน ดังที่กรมอาชีวศึกษา (2521 : 7) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติ 5 ประการ คือ มีทักษะในการทำงาน มีประสบการณ์ในงานอาชีพ ตัดสินใจดีเป็นตัวอย่างที่ดี ชำนาญในการสอน และชี้ช่องทางในการประกอบอาชีพแก่นักศึกษา และสอดคล้องกับ บรรจง อภิรติกุล (2533 : 7) กล่าวว่า ครูต้องมีความรู้ทางวิชาการเป็นอย่างดี มีวิธีสอนที่ถูกต้อง มีวิญญาณของความเป็นครู และมีสังคหวัตถุ 4 อันได้แก่ ทาน ปิยะวาจา อุตถจริยา สมานัตตา และ พรหมวิหาร 4 อันได้แก่ ความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากคือภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทและมีแสงสว่างที่เพียงพอ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ์ และ พรรณี บุญประกอบ (2542 : 19) ได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมในการเรียน คือ การจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ภายในห้องเรียนมีความเป็นระเบียบและสะอาด ความพร้อมของเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการบัญชีในห้องสมุด และสถานที่พักผ่อนในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอกับผู้เรียน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะจำนวนเอกสารตำราเกี่ยวกับการบัญชีมีน้อย การจัดเวรทำความสะอาดภายในห้องเรียนยังไม่มีควมรับผิดชอบเท่าที่ควร สถานที่พักผ่อนยังไม่เพียงพอและไม่ร่มรื่นเท่าที่ควรดังที่ มั่นเกียรติ โกศลนิริตวงษ์ (2527 : 20) ได้กล่าวว่า สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษารวมถึงบรรยากาศในห้องเรียน ผู้เรียน ผู้สอน วิธีการสอน หลักสูตร บทเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด องค์ประกอบดังกล่าวจะส่งเสริมให้นักศึกษาค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติโดยได้รับประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคิด บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน ส่วนนักศึกษาที่มีความพึงพอใจในการเรียนอยู่ในระดับน้อยพบว่า บริการนำดื่มภายในโรงเรียนยังขาดบริการนำดื่มในโรงเรียนที่เป็นเช่นนี้เพราะสถานศึกษากำลังอยู่ในช่วงการพัฒนาเป็นผลทำให้ต้องมีการจัดสรรงบประมาณมาเฉลี่ยกับการจัดซื้อ จัดหา หรือจัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียน

1.5 ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางที่เป็นเช่นนี้ เพราะครูยังเลือกอุปกรณ์การสอนไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรการบัญชี รวมถึง โต๊ะเก้าอี้ ไม่มีความเพียงพอกับจำนวนผู้เรียนและอยู่ในสภาพชำรุดขาดการบำรุงรักษา และในปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้โรงเรียนไม่สามารถจัดซื้อได้ทันต่อสภาพเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเพราะขาดงบประมาณในการจัดซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มณัส ศรีกัลยา (2533 : 71) พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสูงสุดในเรื่องอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนไม่เพียงพอ อยู่ในสภาพชำรุดล้าสมัย ดังที่ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 25-34) กล่าวว่า เครื่องมือและวัสดุเป็นเครื่องกระตุ้นและเกื้อกูลให้ผู้เรียนอยากเรียน หากขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีจำนวนไม่เพียงพอ จะมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาด้วย

2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียน สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนและด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ ดังนี้

2.1 นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอนมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับปวส.1 เป็นนักศึกษาที่กำลังเข้ามาศึกษาต่อเป็นปีแรก และยังไม่เข้าใจถึงหลักสูตรว่าควรมีรายวิชาใดบ้าง จึงจะเหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนและการที่ยังเป็นนักศึกษาใหม่นั้นทำให้ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นมากนัก และไม่กล้าที่จะซักถามผู้สอนหรือเสนอแนะความคิดเห็นของตนเอง มีปัญหาในการปรับตัวในด้านการเรียน การวางตัว การพบอาจารย์ที่ปรึกษา การค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเอกสารความรู้ต่าง ๆ ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส.2 มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์จากการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงทำให้ไม่มีปัญหาในการเรียน

2.2 นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ปวช. มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่า นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมมาจาก ม.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาแตกต่างกันมากจึงทำให้ผู้สอนไม่สามารถที่จะใช้เทคนิควิธีการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันได้เป็นอย่างดีดังนั้น ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รู้จักสำรวจและพัฒนาตนเอง สนใจใฝ่รู้และศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ รู้จักเพิ่มพูนวิพละฐานะของตนเอง คิดค้นและทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน บรรยายภาคเกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นพบว่าบรรยายภาคที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมาจากบุคลิกของครูจะต้องเป็นผู้กระฉับกระเฉง มีความกระตือรือร้น สนใจวิชาที่ตนเองสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดีและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมิใช่เป็นผู้ฟังอย่างเดียวซึ่ง อัปสร มีสิงห์ (2534 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการใช้หลักสูตรว่าครูควรปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองในเรื่องการเรียนรู้กระบวนการคิดและกระบวนการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชี โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 – 4.00 มีความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีด้านเนื้อหาของหลักสูตรมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มปานกลาง มีการพัฒนาทางด้านการเรียนซ้ำเมื่อใช้สื่อการเรียนการสอนก็จะช่วยกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้ได้เร็วและเข้าใจยิ่งขึ้น ดังที่ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 80) ให้ความเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนคือสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำจะเป็นผู้มีความสนใจการเรียน ตั้งใจทบทวน และฝึกฝนปฏิบัติ และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตรทางฝ่ายวิชาการ ควรจัดให้นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี เลือกเรียนวิชาเลือกเสรีตามความสนใจของผู้เรียน
2. ด้านการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการควรจัดทำตารางเรียนรายวิชาการบัญชี ให้มีความเหมาะสมและควรนำสื่อนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอน วิชาการบัญชี ให้เกิดความหลากหลาย ครูผู้สอนควรตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังการสอบแต่ละครั้ง
3. ด้านผู้สอน ผู้บริหารควรใช้เกณฑ์การพิจารณาที่เป็นตัวคัดเลือกครูผู้สอนวิชาการบัญชีให้เป็นครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนทางโรงเรียนควรจัดเตรียมสถานที่พักผ่อนภายในโรงเรียนให้มีจำนวนเพียงพอกับนักเรียน และในห้องสมุดควรจัดทำตารางเอกสารที่เกี่ยวกับวิชาการบัญชี ให้นักศึกษาสามารถค้นคว้าได้เต็มที่และสิ่งสำคัญ คือ ควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียนมีความเป็นระเบียบและสะอาดขึ้น
5. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน ทางผู้บริหารควรจัดซื้อวัสดุที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยใช้งานได้จริงและเพียงพอกับจำนวนกับนักเรียน ครูผู้สอนควรเลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของวิชาการบัญชี เพราะสื่อการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้มาสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะของผู้สอนสาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี รวมถึงการใช้ตัวแปรอิสระให้มากยิ่งขึ้น เช่น รายได้ของผู้ปกครอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2540). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- กรมวิชาการ.(2535). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ. โรงพิมพ์การศาสนา. กรมการศาสนา.
- กอบเกียรติ สง่าสงเคราะห์.(2539). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์แผนกเทคนิคพื้นฐาน วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มสถานศึกษาภาคกลาง.บทคัดย่อ
- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.(2529). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7-8 (2536-2544).กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- เจริญ ศาตราหา.(2539). ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา. ปรินญา นิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จริยา ภัคดิอักษร.(2540). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายบริการวิชาการและธุรการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. บทคัดย่อ.
- จิตตชา นิลดำ.(2542). ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.สารนิพนธ์ กศ.ม. วิชาเอกธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ.(2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์.(2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทรงสมร คชเลิศ.(2543). ความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพัฒนบริหารธนบุรีและวิทยาลัยพัฒนบริหารเขตพณ. สารนิพนธ์ กศ.ม. วิชาเอกธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์.(2521). การวัดผลและการประเมินผล : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : พัทธกษ อักษร.
- บรรจง อภิรติกุล.(2533). วิธีสอนวิชาการบัญชี. กรุงเทพฯ : พัทธกษอักษร.
- ธีรยล แสงอำนาจเจริญ.(2540). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการและครูอาสาสมัครศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.บทคัดย่อ.
- ธำรง บัวศรี.(2532). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นิภา แนวบุญเนียร. หลักสูตรและการสอนธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภิญโญ สาธ.(2526). หลักการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประภา ดุลานนท์.(2540). ความพึงพอใจต่อสภาพการเรียนการสอน ของนักศึกษาของทางไกลสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอชายแดน ของจังหวัดสระแก้ว. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพัฒน์ จำปาไทย.(2524). ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์. ค.ม. วิชาเอกธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- รัตนา ประเสริฐศรี.(2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยพัฒนบริหารการศึกษาคมน. สารนิพนธ์ กศ.ม. วิชาเอกธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง.(2541). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มติชน.
- พัฒนชัยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ, โรงเรียน. (2542-2543). ธรรมนูญโรงเรียน. เพชรบุรี.
- พัฒนชัยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ, โรงเรียน. (2541). รายงานความก้าวหน้า. เพชรบุรี.
- พัฒนชัยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ, โรงเรียน. (2544). คู่มือครู. เพชรบุรี.
- พรศรี ไรจน์เมฆี.(2542). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพชั้นสูง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินุญานินพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกธุรกิจศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พินิจ บุญอนันต์.(2540). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูสอนการศึกษาผู้ใหญ่ในเรือนจำแลทัตตสถาน. บทความย่อ.
- วิภา นาคนิมิตรุ่ง.(2544). ความพึงพอใจของลูกค้ต่อการให้บริการด้านระดมเงินฝากและธนบดีของธนาคารไทย ธนาคารจำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่.สารนิพนธ์ บธ.ม. วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยาธร บุญธรรม.(2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ในโรงเรียนราชวินิตมัธยม. สังกัด กรมสามัญศึกษา ส่วนกลาง กรุงเทพฯ. สารนิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.(2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศิริพงศ์ พยอมแย้ม.(2533). การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.(2542). การวิจัยและการประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สำอองค์ งามวิชา.(2541). การวิจัยธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ:ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สัจจ อุทรานันท์.(2526). การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : วงเดือนการพิมพ์.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์.(2527). เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อารี พันธุ์มณี.(2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน.กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์เพรส จำกัด.
- อุมาพร สกลรักษ์.(2540). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยพัฒนบริหารการศึกษาคมนอาชีวศึกษา. ปรินุญานินพนธ์. กศ.ม. ศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York : Harper s Row.
- Taba,Hilda. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York : Harcourt,Bace and World.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ ๔๖๕๖

วันที่ ๑๔ เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียรุ ลิมไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญรองศาสตราจารย์สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ และ อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ ๔๗๕๔

วันที่ ๑๔ เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ 4๐๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 – 2 ภาคปกติ สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 5611

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพิศ ลิ้มไทย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1-2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 191 คน ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน สาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว ได้เก็บข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ	อาจารย์ประจำภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจจังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก ลงในวงเล็บหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. ระดับชั้นปี

()	ปวส.1
()	ปวส.2
2. พื้นฐานความรู้เดิม

()	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
()	มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

()	2.00 – 2.99
()	3.00 – 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจมากที่สุด

ข้อ	ความพึงพอใจในการเรียน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านเนื้อหาของหลักสูตร					
1	ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชาการบัญชีกับ ความต้องการของผู้เรียน					
2	ความต่อเนื่องของเนื้อหารายวิชาการบัญชีสัมพันธ์กับ รายวิชาในโครงสร้างหลักสูตร					
3	ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชาการบัญชีกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
4	หลักสูตรวิชาการบัญชีครอบคลุมเนื้อหาหรือความรู้ที่จะนำไปประกอบอาชีพ นักบัญชี					
5	ความทันสมัยของเนื้อหารายวิชาการบัญชีเหมาะกับสภาพปัจจุบัน					
6	ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาบัญชีในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความสนใจ					
7	รายวิชาการบัญชีช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็นวิเคราะห์เป็น					
8	เนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต					
9	การจัดลำดับของเนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีก่อน-หลังของแต่ละภาคเรียน					
10	ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาวิชาการบัญชีในหมวดวิชาชีพเฉพาะ					
11	เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับความรู้ที่ได้เรียนมา					
	ด้านการเรียนการสอน					
12	มีการชี้แจงแผนการเรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียนเมื่อเริ่มสอน					
13	ครูผู้สอนเลือกใช้วิธีการสอนเหมาะกับเนื้อหาวิชาวิชาการบัญชี					
14	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายอย่างกว้างขวาง					
15	เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับความรู้ที่ได้เรียนมา					
16	ความเหมาะสมของการจัดตารางเรียนรายวิชาวิชาการบัญชี					

ข้อ	ความพึงพอใจในการเรียน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17	การนำสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนกับ รายวิชาการบัญชี					
18	การจัดระยะเวลาของการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีมีความเหมาะสมกับ หมวดวิชาชีพเฉพาะ					
19	ครูผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์และวิธีทดสอบในรายวิชาการบัญชีที่สอน					
20	ครูผู้สอนทำการทดสอบผู้เรียนก่อน-หลังที่จะทำการเรียนการสอนในรายวิชาการ บัญชี					
21	ครูผู้สอนตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง					
22	มีการนำประสบการณ์ทางด้านการบัญชีมาเป็นตัวอย่างประกอบขณะอภิปราย					
	ด้านผู้สอน					
23	ครูผู้สอนใช้วาจาสุภาพขณะทำงานสอน					
24	ครูผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา					
25	ครูผู้สอนให้เวลาปรึกษาแนะนำผู้เรียนในรายวิชาการบัญชี					
26	บุคลิกภาพของครูผู้สอนเหมาะสมกับการสอนวิชาทางบัญชี					
27	การแสดงออกด้านมนุษยสัมพันธ์ของครู ผู้สอนกับผู้เรียน					
28	ความประพฤติและการปฏิบัติตนของผู้สอนกับผู้เรียน					
29	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาการบัญชีที่สอนพอเหมาะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ					
30	ครูผู้สอนเอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
31	ครูผู้สอนสามารถอภิปราย ตอบปัญหา แก้ไขปัญหารายวิชาการบัญชีที่สอนได้ ชัดเจนถูกต้อง					
32	ครูผู้สอนนำประสบการณ์ทางด้านการบัญชีมาถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจ ได้ดี					
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
33	ภายในห้องเรียนมีความเป็นระเบียบและสะอาด					
34	ภายในห้องเรียนอากาศถ่ายเทและมีแสงสว่างที่เพียงพอ					
35	ความพร้อมของเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการบัญชีในห้องสมุด					
36	บริการน้ำดื่มตามจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียน					
37	สถานที่พักผ่อนภายในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอกับผู้เรียน					

ข้อ	ความพึงพอใจในการเรียน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน					
38	วัสดุสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนเหมาะสม					
39	อุปกรณ์ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ มีความเพียงพอกับจำนวน ผู้เรียน					
40	เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนทันสมัย					
41	การเลือกอุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรการบัญชี					
42	สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของหลักสูตรการบัญชี					
43	สื่อการสอนเช่น หนังสือ อุปกรณ์ อื่น ๆ ช่วยในการเรียนของผู้เรียนได้มากเพียงพอ					

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

2. ด้านการเรียนการสอน

3. ด้านผู้สอน

4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

5. ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาววงเดือน ผ่องแผ้ว
วัน เดือน ปีเกิด	4 ธันวาคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอยาง่าง จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	157 หมู่ 6 และ 64 หมู่ 7 ตำบลหนองจาก อำเภอยาง่าง จังหวัดเพชรบุรี 76000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหนองจอกวิทยา
พ.ศ. 2528	มัธยมศึกษาปลาย โรงเรียนอรุณประดิษฐ์
พ.ศ. 2530	อนุปริญญา (เอกบริหารธุรกิจ) วิทยาลัยครูกาญจนบุรี
พ.ศ. 2532	ปริญญาตรี (เอกการจัดการทั่วไป) วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ